SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 1666

S P R A W O Z D A N I E

KOMISJI SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO I POLITYKI REGIONALNEJ

o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1606)

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu – po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu - skierował w dniu 4 sierpnia 2025 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej do pierwszego czytania.

Komisja Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 10 września 2025 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 10 września 2025 r.

Sprawozdawca — (-) Artur Jarosław Łącki

Przewodniczący Komisji — (-) Michał Krawczyk

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw[1), 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie:

„[1)] Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

1) dyrektywę Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26, Dz. Urz. WE L 67 z 07.03.1998, str. 29 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 27, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8);

2) dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275, Dz. Urz. WE L 331 z 15.12.2001, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 358, Dz. Urz. UE L 81 z 20.03.2008, str. 60, Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 84, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz. Urz. UE L 226 z 24.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 353 z

---

1) Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska oraz ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

28.12.2013, str. 8, Dz. Urz. UE L 311 z 31.10.2014, str. 32 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 06.05.2021, str. 23);

3) dyrektywę Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającą wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 296 z 07.11.2013, str. 12);

4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).”;

2) w art. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ustawa określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę, w szczególności zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym:”,

b) w pkt 1:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i bezpieczeństwa wody oraz niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków,”,

– w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d i e w brzmieniu:

„d) podejmowania działań mających na celu poprawę powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,

e) podejmowania działań mających na celu ochronę zdrowia ludzi przed niepożądanymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez zapewnienie, aby była ona zdrowa i czysta;”,

c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wymagania dotyczące stosowania podejścia opartego na ryzyku do bezpieczeństwa wody w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;”;

3) po art. 1 dodaje się art. 1a i art. 1b w brzmieniu:

„Art. 1a. Do statków morskich stanowiących polską własność lub statków morskich o polskiej przynależności, używanych do przewozu pasażerów, odsalających wodę morską i będących dostawcami wody stosuje się odpowiednio przepisy art. 4a–4c, art. 4d ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, art. 4e ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2, art. 4g–4n, art. 4p ust. 1 pkt 1–8, 11, 12, 14–16 i 18, art. 4q, art. 12, art. 13a i art. 13b oraz przepisy wydane na podstawie art. 13.

Art. 1b. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

1) naturalnych wód mineralnych spełniających wymagania określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2023 r. poz. 1448);
2) wód leczniczych:
   a) w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290 oraz z 2025 r. poz. 769 i 1023),
   b) dla których wymagania określają przepisy wydane na podstawie art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1420 i 1572);
3) wód termalnych i solanek w rozumieniu odpowiednio art. 5 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
4) wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m^3 wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, chyba że dostarczanie tej wody stanowi przedmiot działalności gospodarczej lub ta woda jest dostarczana do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi.”;

4) w art. 2:
   a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
      „1) dostawca wody – podmiot dostarczający wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w tym przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody;”,

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1c w brzmieniu:

„1a) działanie naprawcze – działanie korygujące podjęte w celu wyeliminowania przyczyny niezgodności z wartością parametryczną wykorzystywaną do oceny jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz w celu zapobiegania ponownemu wystąpieniu tej niezgodności;

1b) monitoring operacyjny – monitoring zapewniający szybki wgląd w parametry eksploatacyjne i w problemy z jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz umożliwiający szybkie podjęcie zaplanowanych wcześniej działań naprawczych, ustalony przez dostawcę wody i dostosowany do danego systemu zaopatrzenia w wodę, z uwzględnieniem wyników identyfikacji zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych oraz oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, którego celem jest potwierdzenie skuteczności środków kontroli w zakresie poboru, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji wody;

1c) monitoring zgodności – monitorowanie parametrów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz ustalonych na podstawie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę w punkcie zgodności, o którym mowa w art. 4c ust. 1, w celu sprawdzenia spełniania wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, realizowane przez dostawców wody i nadzorowane odpowiednio przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej;”,

c) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) niezgodność z wartością parametryczną – wartość oznaczonego parametru w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, która jest wyższa niż wartość parametryczna, dla której właściwy organ nadzoru sanitarnego ocenia, z wyłączeniem parametrów mikrobiologicznych, czy ta wartość, stanowi zagrożenie, oraz może nałożyć obowiązek jak najszybszego podjęcia niezbędnych działań naprawczych służących przywróceniu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnej z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13;”,

d) po pkt 3a dodaje się pkt 3b–3d w brzmieniu:

„3b) parametr wskaźnikowy – parametr istotny dla określenia, jak funkcjonują urządzenia wykorzystywane do produkcji i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz dla oceny jej jakości, mogący pomóc w zidentyfikowaniu nieprawidłowości w uzdatnianiu wody oraz odgrywający istotną rolę w podnoszeniu i utrzymaniu zaufania konsumentów do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, niemający bezpośredniego wpływu na zdrowie ludzi;

3c) podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze – podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.[3)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463);

3d) przedsiębiorstwo spożywcze – przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 3c;”,

e) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) ryzyko – połączenie prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia niebezpiecznego oraz dotkliwości jego skutków w przypadku pojawienia się zagrożenia i zdarzenia niebezpiecznego w systemie zaopatrzenia w wodę;”,

f) po pkt 7 dodaje się pkt 7a–7c w brzmieniu:

„7a) strefa zaopatrzenia – obszar geograficzny, na którym woda przeznaczona do spożycia przez ludzi pochodzi z jednego źródła lub

---

[3)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. WE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 908 z 20.03.2024, str. 1.

większej ich liczby i na którym jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest w przybliżeniu jednolita;

7b) substancja promieniotwórcza – substancję promieniotwórczą w rozumieniu art. 3 pkt 45 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1277, 1897 i 1907);

7c) system zaopatrzenia w wodę – układ współdziałających elementów, których zadaniem jest zaopatrzenie odbiorców w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi przez jej ujmowanie, uzdatnianie, magazynowanie lub dystrybucję, pozostający w gestii jednego dostawcy wody;”,

g) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) środki kontroli ryzyka – środki prawne, techniczne, finansowe i organizacyjne oraz działania, w tym działania naprawcze, podejmowane w celu zapewnienia ciągłości i niezawodności dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przeciwdziałania zagrożeniu lub wyeliminowania tego zagrożenia lub zredukowania ryzyka z nim związanego do akceptowalnego poziomu;”,

h) po pkt 16 dodaje się pkt 16a–16c w brzmieniu:

„16a) wartość parametryczna – wartość parametru jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wartości parametrycznej substancji promieniotwórczej, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub ustalona na podstawie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę;

16b) wartość parametryczna substancji promieniotwórczej – zawartość substancji promieniotwórczej w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi określona w przepisach wydanych na podstawie art. 13, powyżej której należy ocenić, czy obecność substancji promieniotwórczej w tej wodzie stanowi zagrożenie wymagające działania oraz – w razie konieczności – nałożyć obowiązek podjęcia działań naprawczych służących poprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do poziomu zgodnego z wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi przed promieniowaniem;

16c) wewnętrzny system wodociągowy – system obejmujący przewody wodociągowe wraz z uzbrojeniem i urządzeniami zainstalowane między punktami czerpalnymi używanymi zwykle do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych a siecią wodociągową, na który składa się instalacja wodociągowa oraz przyłącze wodociągowe, pod warunkiem że podlega ono odpowiedzialności odbiorcy usług w zakresie, o którym mowa w art. 5 ust. 2;”,

i) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) właściwy organ nadzoru sanitarnego – właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, nadzorujący system zaopatrzenia w wodę lub wewnętrzny system wodociągowy;”,

j) w pkt 18 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, wytwarzania, przygotowania żywności lub innych celów gospodarczych zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci wodociągowej, cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, lub rozlewana do butelek lub pojemników,

b) wodę wykorzystywaną przez przedsiębiorstwo spożywcze do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wody wykorzystywanej przez przedsiębiorstwo spożywcze, której jakość nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci, oraz pod warunkiem, że podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze spełnia wymagania określone w przepisach rozporządzenia WE nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str.

1, z późn. zm.[4)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319);”,

k) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) woda surowa – wodę w stanie pierwotnym pobieraną z zasobów wodnych na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;”,

l) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) zagrożenie – czynnik biologiczny, chemiczny, fizyczny lub radiologiczny w wodzie lub inny stan wody, który potencjalnie może mieć szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi;”,

m) w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) zdarzenie niebezpieczne – zdarzenie, które wprowadza zagrożenie do systemu zaopatrzenia w wodę lub nie doprowadza do wyeliminowania tego zagrożenia z tego systemu.”;

5) po art. 2 dodaje się art. 2a i art. 2b w brzmieniu:

„Art. 2a. Ilekroć w ustawie jest mowa o gminie, należy przez to rozumieć także związek międzygminny i porozumienie międzygminne.

Art. 2b. Parametry jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dzielą się na parametry:

1) mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, radiologiczne oraz wynikające z oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, a także istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;

2) objęte listą obserwacyjną stanowiącą wykaz substancji i związków przyjmowany przez Komisję Europejską w drodze aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 13 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.”;

[4)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 3.

6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi

Art. 4a. 1. Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi jest zdrowa i czysta, jeżeli:

1) jest wolna od wszelkich mikroorganizmów i pasożytów oraz wszelkich substancji w ilościach lub w stężeniach, które stanowią potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi;
2) spełnia minimalne wymagania określone dla parametrów mikrobiologicznych, chemicznych oraz istotnych dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
3) zastosowano wszelkie inne środki niezbędne do zapewnienia jakości i bezpieczeństwa tej wody, w tym związane z zapewnieniem parametrów jakości tej wody w punkcie zgodności, o którym mowa w art. 4c ust. 1, przeprowadzeniem oceny ryzyka, zapewnieniem stosowania materiałów lub wyrobów do kontaktu z tą wodą oraz chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z tą wodą spełniających wymagania określone w odrębnych przepisach, stałym monitorowaniem jakości tej wody oraz podejmowaniem działań naprawczych.

2. Dostawca wody podejmuje wszelkie działania, aby woda przeznaczona do spożycia przez ludzi spełniała wymagania określone w ust. 1 oraz określone dla parametrów wskaźnikowych, a każdy przypadek niezgodności z wartością parametryczną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 niezwłocznie analizuje w celu określenia przyczyny tej niezgodności.

3. Środki kontroli ryzyka nie mogą mieć skutku w postaci bezpośredniego lub pośredniego pozwolenia na pogorszenie obecnej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo na jakikolwiek wzrost zanieczyszczenia wód wykorzystywanych do produkcji tej wody.

Art. 4b. Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi spełnia wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określone w

przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz – jeżeli wymaga tego ochrona zdrowia – w przypadkach określonych w art. 4g ust. 12.

Art. 4c. 1. Wartości parametryczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 są przestrzegane w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi:

1) dostarczanej z sieci wodociągowej w obiektach budowlanych lub w sieci, lub w miejscu świadczenia usługi – w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru,
2) dostarczanej z cystern, w tym również przewoźnych zbiorników – w punkcie, w którym ta woda wypływa z tych cystern, w tym również z tych przewoźnych zbiorników,
3) rozlewanej do butelek lub pojemników – w punkcie, w którym ta woda jest rozlewana do tych butelek lub pojemników,
4) wykorzystywanej w przedsiębiorstwie spożywczym – w punkcie, w którym ta woda jest wykorzystywana w tym przedsiębiorstwie

– zwanych dalej „punktami zgodności”.

2. Punkt zgodności w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej z sieci wodociągowej może być ustalony przez dostawcę wody w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, w strefie zaopatrzenia lub zakładzie uzdatniania, jeżeli dostawca wody wykaże, że nie powoduje to niekorzystnej zmiany mierzonej wartości parametrów w procesie dystrybucji tej wody.

3. W przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej z sieci wodociągowej uznaje się, że dostawca wody spełnia wymagania dotyczące dostaw tej wody bezpiecznej dla zdrowia, jeżeli można ustalić, że niezgodność z wartością parametryczną wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania, niezależnie od obowiązków, o których mowa w art. 4i–4k, w odniesieniu do obiektów priorytetowych, o których mowa w art. 4j ust. 1.

4. Dostawca wody jest obowiązany do eksploatacji systemu zaopatrzenia w wodę w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami, normami i standardami, gwarantującymi bezpieczny stan techniczny i higieniczny urządzeń wodociągowych.

Art. 4d. 1. W całym łańcuchu zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, od obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, przez jej uzdatnianie, magazynowanie i dystrybucję do punktu zgodności, stosuje się podejście oparte na ryzyku obejmujące następujące elementy:

1) ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
2) ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę;
3) ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym.

2. Dostawca wody lub właściciel lub zarządca budynku, w uzgodnieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, może dostosować wdrażanie podejścia opartego na ryzyku w systemie zaopatrzenia w wodę oraz ryzyku w wewnętrznym systemie wodociągowym, w przypadku gdy występują szczególne ograniczenia wynikające z warunków geograficznych, takich jak oddalenie od strefy zaopatrzenia lub ograniczona dostępność tej strefy.

Art. 4e. 1. Dostawca wody dokonuje:

1) oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
2) oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę.

2. Dostawca wody dokonuje udokumentowanych przeglądów ocen ryzyka, o których mowa w ust. 1, w regularnych odstępach czasu wynikających z tych ocen, nie dłuższych niż 6 lat, i w razie potrzeby – ich aktualizacji.

3. Oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, lub udokumentowane przeglądy ocen ryzyka i w razie potrzeby ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, przeprowadza na podstawie obowiązujących norm dotyczących bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę powołany przez dostawcę wody wielodyscyplinarny zespół, w skład którego wchodzi:

1) przynajmniej jedna osoba, która ukończyła studia:
   a) zakończone uzyskaniem tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera lub inżyniera w zakresie instalacji sanitarnych, inżynierii

środowiska, ochrony środowiska, technologii wody lub higieny wody albo

b) inne niż wymienione w lit. a oraz studia podyplomowe, których program uwzględnia zagadnienia związane z uzdatnianiem wody, technologią wody, higieną wody, instalacjami sanitarnymi lub bezpieczeństwem wody;

2) przynajmniej jedna osoba, która posiada:

a) przynajmniej trzyletnie doświadczenie w zakresie budowy, montażu, obsługi, eksploatacji, modernizacji lub projektowania instalacji sanitarnych lub nadzoru nad jakością, higieną lub bezpieczeństwem wody albo

b) uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418).

Art. 4f. 1. Ocena ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub jej aktualizacja uwzględnia:

1) identyfikacje znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz ocenę ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

2) wyniki monitoringu wód służącego dokonaniu oceny stanu wód powierzchniowych i stanu wód podziemnych, o którym mowa w art. 349 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

3) wyniki badań parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2;

4) w przypadku jednolitej części wód powierzchniowych – ocenę, czy wody powierzchniowe odpowiadają wymaganiom, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

5) analizę ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

6) informacje o ustanowieniu strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, lub obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 139 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

2. Z dokonanej oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, sporządza się raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej:

1) dane identyfikujące dostawcę wody:
   a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby,
   b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile taki numer posiada,
   c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada,
   d) oznaczenie strefy zaopatrzenia wraz z ujęciami wody wykorzystywanymi do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
2) charakterystykę obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmującą:
   a) oznaczenie i identyfikację obszaru zasilania ujęcia tej wody,
   b) granicę strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, w przypadku gdy ta strefa została ustanowiona,
   c) współrzędne geograficzne wszystkich ujęć wody wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w obszarze zasilania ujęcia tej wody,
   d) informacje o wykorzystaniu gruntów, dopływie wody i procesach odnawiania zasobów wody w obszarze zasilania ujęcia tej wody;
3) wykaz zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wraz z oceną ryzyka, jakie mogłyby stwarzać dla jakości tej wody, uwzględniającą analizę potencjalnego ryzyka pogorszenia jakości tej wody w stopniu zagrażającym zdrowiu ludzi, określonych na podstawie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich

wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

4) podsumowanie:
   a) wyników monitoringu wód służącego dokonaniu oceny stanu wód powierzchniowych i stanu wód podziemnych, o którym mowa w art. 349 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne,
   b) wyników badań parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2,
   c) w przypadku jednolitej części wód powierzchniowych – oceny, czy wody powierzchniowe odpowiadają wymaganiom, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
5) propozycję środków kontroli ryzyka, które należy uznać za istotne w związku z wykazem zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych oraz oceną ryzyka, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu i badań oraz ocenę, o których mowa w pkt 4.

3. Dostawca wody, który prowadzi monitoring w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz monitoring wody surowej, informuje właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwy organ nadzoru sanitarnego o zaobserwowanych tendencjach i nietypowych liczbach lub stężeniach monitorowanych parametrów lub substancji, które mogą mieć wpływ na proces uzdatniania wody.

4. Dostawca wody przekazuje raport podsumowujący, o którym mowa w ust. 2, właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwemu organowi nadzoru sanitarnego w terminie 30 dni od dnia dokonania oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1.

5. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie korzysta z informacji, o których mowa w ust. 3, przy opracowaniu identyfikacji znaczących oddziaływań

antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, na podstawie której są opracowywane programy monitoringu wód, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

6. Jeżeli w ocenie ryzyka, o której mowa w ust. 1, zidentyfikowano ryzyko, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie podejmuje, po konsultacji z dostawcą wody, działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli, polegające na ustaleniu przyczyn i skutków zanieczyszczenia wody, które stwarzają to ryzyko, w szczególności w ramach kontroli gospodarowania wodami, o której mowa w art. 334 pkt 1–7 i 9–13 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

7. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie podejmuje działania, o których mowa w ust. 6, w uzupełnieniu do działań ujętych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o których mowa w art. 318 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, i informuje o ich podjęciu Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

8. Jeżeli jest to konieczne do zapobiegania ryzyku lub służy jego kontroli, Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie umieszcza działania, o których mowa w ust. 6, w projekcie aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o której mowa w art. 318 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

9. Jeżeli jest to konieczne do zapobiegania ryzyku lub służy jego kontroli, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, po konsultacji z dostawcą wody, identyfikuje podmioty odpowiedzialne za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o którym mowa w ust. 6.

10. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie informuje:

1) podmiot odpowiedzialny za zanieczyszczenie wody, o którym mowa w ust. 9,

2) właściwego ze względu na miejsce występowania ryzyka wójta (burmistrza, prezydenta miasta),

3) właściwego ze względu na miejsce występowania ryzyka wojewodę

– o ryzyku, o którym mowa w ust. 6, w celu podjęcia działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli.

11. Podmioty i organy, o których mowa w ust. 10, podejmują działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli – każdy w zakresie swojej właściwości.

12. Podmioty i organy, o których mowa w ust. 10, informują właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o podjętych działaniach, o których mowa w ust. 11.

13. W przypadku wojewody działania, o których mowa w ust. 11, obejmują w szczególności dokonanie oceny potrzeby ustanowienia strefy ochronnej obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej, o której mowa w art. 133 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

14. Jeżeli działania, o których mowa w ust. 6 i 11, nie są wystarczające do zapobiegania ryzyku lub nie służą jego kontroli, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie informuje organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych oraz organy właściwe w sprawach pozwoleń zintegrowanych o konieczności dokonania dodatkowego przeglądu udzielonych odpowiednio pozwoleń wodnoprawnych lub pozwoleń zintegrowanych, wskazując ryzyko, o którym mowa w ust. 6, oraz przekazując informacje o zidentyfikowanych podmiotach odpowiedzialnych za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o których mowa w ust. 9.

15. Organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych oraz organy właściwe w sprawach pozwoleń zintegrowanych przekazują właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wyniki dodatkowego przeglądu pozwoleń wodnoprawnych albo pozwoleń zintegrowanych, o którym mowa w ust. 14, w terminie 6 miesięcy od dnia przekazania informacji, o których mowa w ust. 14, wskazując odpowiednio pozwolenia wodnoprawne lub pozwolenia

zintegrowane, które powinny zostać cofnięte lub ograniczone w celu zapobiegania ryzyku lub jego kontroli.

16. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przeprowadza przegląd skuteczności działań, o których mowa w ust. 6, 9, 11 oraz 13–15, nie rzadziej niż raz na rok.

Art. 4g. 1. Ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacja:

1) uwzględnia wyniki oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a w przypadku zakupu wody od podmiotu prowadzącego hurtową sprzedaż wody – także ocenę ryzyka dokonaną przez tego dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę;
2) zawiera charakterystykę systemu zaopatrzenia w wodę;
3) identyfikuje zagrożenia i zdarzenia niebezpieczne w odniesieniu do parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 2b, oraz zawiera ocenę ryzyka, jakie mogłyby one stwarzać dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z tej wody, z uwzględnieniem ryzyka wynikającego ze zmiany klimatu, wycieków wody i nieszczelności rur.

2. Z dokonanej oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, sporządza się raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej:

1) dane identyfikujące dostawcę wody:
   a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby,
   b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile taki numer posiada,
   c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada,
   d) oznaczenie systemu zaopatrzenia w wodę;

2) charakterystykę systemu zaopatrzenia w wodę, obejmującą:
   a) opis urządzeń i technologii stosowanych do ujmowania, uzdatniania, magazynowania lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
   b) wykaz punktów zgodności, w których są pobierane próbki do badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zwane dalej „próbkami do badań jakości wody", lub punktów, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2,
   c) informację o odbiorcach usług lub hurtowych odbiorcach wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
   d) ogólną charakterystykę jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej odbiorcom usług lub hurtowym odbiorcom tej wody,
   e) informację o ilości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi produkowanej i sprzedawanej odbiorcom usług lub hurtowym odbiorcom tej wody za okres 12 miesięcy poprzedzających dokonanie oceny ryzyka lub jej aktualizacji;
3) wykaz zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych w systemie zaopatrzenia w wodę wraz z identyfikacją ryzyka, które mogłoby wpłynąć negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz informację o planowanych środkach kontroli ryzyka.

3. Dostawca wody informuje właściwy organ nadzoru sanitarnego o zidentyfikowanym ryzyku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

4. Na podstawie wyników oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, dostawca wody:

1) prowadzi monitoring operacyjny dostosowany do danego systemu zaopatrzenia w wodę;
2) stosuje odpowiednie środki kontroli ryzyka;
3) w przypadku stosowania dezynfekcji wody zapewnia, aby:
   a) skuteczność zastosowanej dezynfekcji była walidowana oraz
   b) wszelkie zanieczyszczenia wywołane ubocznymi produktami dezynfekcji były utrzymywane na jak najniższym poziomie, z zachowaniem skuteczności tej dezynfekcji;

4) w procesie uzdatniania wody zapewnia, aby:
   a) wszelkie zanieczyszczenia chemikaliami do uzdatniania wody były utrzymywane na jak najniższym poziomie oraz
   b) wszelkie chemikalia do uzdatniania wody pozostające w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi nie zagrażały spełnieniu przez tę wodę wymagań określonych w art. 4a;
5) weryfikuje, czy stosowane w systemie zaopatrzenia w wodę materiały lub wyroby do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniają wymagania, o których mowa w rozdziale 3b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416 oraz z 2025 r. poz. …).

5. Jeżeli odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej stwierdzi, że nie wpłynie to negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na podstawie dokonanej przez dostawcę wody oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, na wniosek tego dostawcy wody, wyraża zgodę na zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody zostały ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru oraz zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian, z uwzględnieniem art. 4c ust. 1 i 2;
2) wszystkie wyniki uzyskane z próbek do badań jakości wody pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach pobierania próbek do badań jakości wody reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 60 % wartości parametrycznej;
3) w tej ocenie ryzyka potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

6. Jeżeli odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie

wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej stwierdzi, że nie wpłynie to negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na podstawie dokonanej przez dostawcę wody oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, na wniosek tego dostawcy wody, wyraża zgodę na usunięcie parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody zostały ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru oraz zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian, z uwzględnieniem art. 4c ust. 1 i 2;
2) wszystkie wyniki uzyskane z próbek do badań jakości wody pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach pobierania próbek do badań jakości wody reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 30 % wartości parametrycznej;
3) usunięcie tego parametru opiera się na wynikach tej oceny ryzyka, która uwzględnia wyniki monitorowania źródeł wody oraz potwierdza, że zdrowie ludzi jest chronione przed szkodliwymi skutkami jakiegokolwiek zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
4) w tej ocenie ryzyka potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

7. Minimalna częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody dla parametru *Escherichia coli* oraz enterokoki jelitowe nie może zostać zmniejszona poniżej częstotliwości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

8. Weryfikacja odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, poparta wynikami badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanymi przez dostawcę wody, odbywa się nie rzadziej niż raz na 6 lat, po akceptacji zakresu tej weryfikacji przez odpowiednio właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.

9. Wniosek o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, dostawca wody przedkłada właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu za pośrednictwem właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, który weryfikuje czy są spełnione warunki określone odpowiednio w ust. 5 albo 6 lub czy proponowany przez dostawcę wody zakres weryfikacji, o której mowa w ust. 8, pozwala na wyrażenie akceptacji, o której mowa w ust. 8.

10. Odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

1) informuje wnioskodawcę o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, albo
2) odmawia, w drodze decyzji, wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa odpowiednio w ust. 5 albo 6;
3) odmawia, w drodze decyzji, akceptacji, o której mowa w ust. 8, gdy zakres weryfikacji nie pozwala na ocenę wpływu odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
4) cofa, w drodze decyzji, zgodę, o której mowa w ust. 5 albo 6, albo zmienia jej zakres, w przypadku gdy weryfikacja, o której mowa w ust. 8, wskazuje na ryzyko negatywnego wpływu odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

11. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny niezwłocznie informuje właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, albo o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 10 pkt 2–4.

12. Dostawca wody jest obowiązany odpowiednio zwiększyć częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub dodać parametr do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, w przypadku:

1) gdy odpowiednio częstotliwość lub wykaz parametrów określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są wystarczające do zapewnienia, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana konsumentom albo hurtowemu odbiorcy wody spełnia wymagania określone w tych przepisach lub
2) gdy niezbędne jest przeprowadzenie dodatkowego monitorowania na zasadzie jednostkowych przypadków w odniesieniu do substancji i mikroorganizmów, dla których nie ustalono wartości parametrycznej w przepisach wydanych na podstawie art. 13, jeżeli istnieje powód do podejrzeń, że mogą one być obecne w ilościach lub liczbie stwarzających potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi, lub
3) gdy niezbędne jest sprawdzenie, czy podjęte środki kontroli ryzyka zapewniają, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi w punkcie poboru próbek do badań jakości wody jest zdrowa i czysta, lub
4) wdrożenia w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi środków mających na celu zminimalizowanie potrzeby uzdatniania wody.

13. Dostawca wody przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie 30 dni od dnia dokonania oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, informacje o:

1) zwiększeniu częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru wraz ze wskazaniem tego parametru oraz tej częstotliwości;
2) dodaniu parametru do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu wraz ze wskazaniem tego parametru oraz częstotliwości jego badania;
3) przesłankach uzasadniających odpowiednio zwiększenie częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub

dodanie parametru do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu określonych w ust. 12;

4) strefie zaopatrzenia i punktach pobierania próbek do badań jakości wody, dla których podjęto działania określone odpowiednio w pkt 1 lub 2.

14. W przypadku gdy dostawcami wody są jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, informacje, o których mowa w ust. 13, ci dostawcy lub dowódca jednostki odpowiedzialny za to miejsce przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminie określonym w ust. 13.

15. Właściwy organ nadzoru sanitarnego, biorąc pod uwagę poziom oszacowanego ryzyka, może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę wody obowiązek zwiększenia częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody.

16. Przepisów ust. 1–15 nie stosuje się do dostawców wody, którzy dostarczają wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi nie więcej niż 500 osobom lub w ilości mniejszej niż średnio 100 m^3 na dobę, pod warunkiem monitorowania przez tych dostawców wody jakości tej wody zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13.

Art. 4h. 1. Dostawca wody przekazuje:

1) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody realizującego dostawy wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4e ust. 2, informację o braku jej aktualizacji, co 6 lat, w terminie do dnia 31 grudnia;

2) państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4e ust. 2, informację o braku jej aktualizacji, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca;

3) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę aktualizacje ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 2, w terminie 30 dni od dnia ich dokonania.

2. W przypadku gdy dostawcami wody są jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1, informację o braku aktualizacji lub aktualizację tej oceny, ci dostawcy lub dowódca jednostki odpowiedzialny za to miejsce przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminach określonych odpowiednio w ust. 1.

3. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oceny ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub ich aktualizacje, o których mowa w art. 4e ust. 2, oraz wykaz działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6, co 6 lat, w terminie do dnia 30 kwietnia.

4. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie tworzy zbiór danych zawierających informacje z ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub ich aktualizacji, o których mowa w art. 4e ust. 2, oraz informacje o działaniach zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6, i zapewnia dostęp do nich Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, co 6 lat, w terminie do dnia 12 lipca.

Art. 4i. 1. Właściciel lub zarządca budynku dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, którą sporządza się w formie pisemnej, w postaci papierowej opatrzonej podpisem własnoręcznym lub w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

2. Właściciel lub zarządca budynku dokonuje przeglądu i w razie potrzeby aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, nie rzadziej niż co 6 lat. Do aktualizacji tej oceny stosuje się przepis ust. 1.

3. Ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, i jej aktualizacja, o której mowa w ust. 2, obejmują ogólną analizę potencjalnego ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, a także ustalenie, czy to potencjalne ryzyko ma wpływ na jakość tej wody w punktach czerpalnych używanych zwykle do jej poboru.

4. Jeżeli z ogólnej analizy potencjalnego ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi wynika, że ołów nie stanowi potencjalnego ryzyka wpływającego na jakość tej wody w punkcie czerpalnym używanym zwykle do jej poboru, odstępuje się od badania ołowiu w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

5. Jeżeli z ogólnej analizy potencjalnego ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi wynika, że ołów stanowi potencjalne ryzyko wpływające na jakość tej wody w punkcie czerpalnym używanym zwykle do jej poboru, właściciel lub zarządca budynku w uzgodnieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego ustala częstotliwość badania ołowiu, uwzględniającą weryfikację podejmowanych przez właściciela lub zarządcę budynku działań mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną ołowiu określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

6. W przypadku obiektu innego niż wymieniony w art. 4j ust. 2, dla którego w ocenie ryzyka, o której mowa w ust. 1, lub jej aktualizacji, o której mowa w ust. 2, zdefiniowano ryzyko dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu, właściciel lub zarządca budynku wykonuje badania w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub

badania stężenia ołowiu, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

7. Właściciel lub zarządca budynku przechowuje ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 1, i jej aktualizację, o której mowa w ust. 2, przez co najmniej 12 lat od dnia ich dokonania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 6, przez okres dłuższy – do dnia dokonania aktualizacji oceny ryzyka.

8. Właściciel lub zarządca budynku z dokonanej oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, lub jej aktualizacji, o której mowa w ust. 2, sporządza raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej:

1) dane identyfikujące właściciela lub zarządcę budynku:
   a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby,
   b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile taki numer posiada,
   c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada,
   d) nazwę i adres wewnętrznego systemu wodociągowego;
2) aktualny opis wewnętrznego systemu wodociągowego zawierający:
   a) krótki opis oraz schemat wewnętrznego systemu wodociągowego,
   b) opis parametrów technicznych, w tym rodzaj urządzenia do przygotowania ciepłej wody użytkowej, występowanie przewodów do ciepłej wody użytkowej o objętości większej niż 3 litry poza obiegami cyrkulacyjnymi, temperaturę wody zimnej w najdalej położonym punkcie czerpalnym od miejsca zasilania instalacji w wodę, temperaturę ciepłej wody użytkowej w najdalej położonym punkcie czerpalnym od urządzenia do przygotowania ciepłej wody użytkowej i temperaturę wody cyrkulacyjnej w miejscu podłączenia przewodu cyrkulacyjnego do urządzenia do podgrzewania ciepłej wody użytkowej,
   c) charakterystykę materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi w wewnętrznym systemie wodociągowym,
   d) opis grup użytkowników i przeznaczenia wody w budynku,

e) mapę istniejących lub proponowanych punktów poboru próbek do badań jakości wody, w razie potrzeby wraz z wyjaśnieniem,

f) wyniki badań wody wykonanych w latach poprzedzających dokonanie oceny ryzyka lub wykonanych na potrzeby dokonanej oceny ryzyka,

g) ogólną charakterystykę jakości wody dostarczanej do wewnętrznego systemu wodociągowego oraz wskazanie sposobu zaopatrzenia w tę wodę;

3) informacje dotyczące środków kontroli ryzyka dla każdego zidentyfikowanego zagrożenia i zdarzenia niebezpiecznego.

9. Przepisów ust. 1–8 nie stosuje się do budynków mieszkalnych jednorodzinnych oraz do budynków w zabudowie jednorodzinnej.

Art. 4j. 1. Obiektem priorytetowym jest niemieszkalny obiekt, w którym więcej niż 50 osób dziennie jest narażonych na ryzyko związane z wodą, w szczególności budynek użyteczności publicznej lub budynek przeznaczony do okresowego pobytu ludzi, zwany dalej „obiektem priorytetowym”.

2. Ocena ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, a także jej aktualizacja, o której mowa w art. 4i ust. 2, obejmują również badania:

1) w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, z częstotliwością określoną w tych przepisach, w obiektach priorytetowych, do których zalicza się:

a) obiekty użytkowane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne:

– szpitalne,

– inne niż świadczenia szpitalne, takie jak świadczenia opiekuńcze, pielęgnacyjne, paliatywne, hospicyjne, świadczenia z zakresu opieki długoterminowej, rehabilitacji leczniczej, leczenia uzależnień, psychiatrycznej opieki zdrowotnej oraz lecznictwa uzdrowiskowego,

b) obiekty przeznaczone do okresowego pobytu ludzi:

– czynne sezonowo lub związane z turystyką, takie jak hotele, motele, pensjonaty, ośrodki turystyczno-wczasowe lub kempingi,

– zakłady karne lub areszty śledcze,

– domy rencistów,

c) budynki użyteczności publicznej, w których podczas użytkowania wewnętrznych systemów wodociągowych lub związanych z nimi urządzeń jest wytwarzany aerozol wodny;

2) stężenia ołowiu w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, w obiektach priorytetowych, do których zalicza się:

a) obiekty użytkowane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne przeznaczone dla kobiet ciężarnych lub dzieci w wieku do lat 6,

b) domy dla matek z małoletnimi dziećmi lub kobiet w ciąży,

c) placówki opiekuńczo-wychowawcze lub placówki oświatowe, w których przebywają dzieci w wieku do lat 6.

Art. 4k. 1. W przypadku gdy wartość parametryczna bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartość parametryczna ołowiu określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są dotrzymane w wewnętrznym systemie wodociągowym, właściciel lub zarządca budynku podejmuje działania mające na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z odpowiednią wartością parametryczną określoną w tych przepisach.

2. Właściciel lub zarządca budynku monitorujący parametry istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu, lub państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu sprawozdania z badań, o których mowa w art. 4j ust. 2, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściciel lub zarządca budynku informuje państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, obejmuje co najmniej ustalenie przyczyny występowania nieprawidłowości, a także opis działań mających na

celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z odpowiednią wartością parametryczną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ze wskazaniem terminów realizacji i sposobu weryfikacji skuteczności tych działań.

5. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z obowiązku realizacji działań, o których mowa w ust. 1, a po zakończeniu realizacji tych działań wykonuje, na koszt właściciela lub zarządcy budynku, kontrolne badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

6. W przypadku gdy dostawcami wody są jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, właściciel lub zarządca budynku monitorujący parametry istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej sprawozdania z badań, o których mowa w art. 4j ust. 2, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z obowiązku realizacji działań, o których mowa w ust. 1, a po zakończeniu realizacji tych działań wykonuje kontrolne badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Art. 4l. 1. Ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub jej przegląd i w razie potrzeby aktualizację przeprowadza osoba, która:

1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
2) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe;
3) posiada co najmniej trzyletnie doświadczenie w zakresie budowy, montażu, obsługi, eksploatacji, modernizacji lub projektowania instalacji sanitarnych lub nadzoru nad jakością, higieną lub bezpieczeństwem wody albo

uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;

4) posiada wydane przez jednostkę szkolącą, o której mowa w ust. 2, zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie ryzyka związanego z zagrożeniami mającymi związek z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, zawierające:
   a) imię i nazwisko uczestnika szkolenia,
   b) nazwę szkolenia,
   c) nazwę (firmę) jednostki szkolącej oraz adres siedziby,
   d) datę i miejsce wydania zaświadczenia,
   e) datę ważności zaświadczenia,
   f) podpis osoby reprezentującej jednostkę szkolącą.

2. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przeprowadza instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, lub uczelnia, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.[5)]), zwane dalej „jednostkami szkolącymi”.

3. Ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub jej przegląd i w razie potrzeby aktualizację można prowadzić przez okres ważności zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, obejmujący okres 6 lat od dnia jego wydania.

4. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, obejmuje:

1) zakres wiedzy techniczno-sanitarnej dotyczącej wewnętrznego systemu wodociągowego;
2) zagrożenia zdrowotne mające związek z wewnętrznym systemem wodociągowym, w tym zagrożenia związane z występowaniem w wodzie bakterii z rodzaju *Legionella* lub ołowiu;
3) wpływ materiałów i wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi na bezpieczeństwo zdrowotne wody;

---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621 i 622.

4) podstawy działań zapobiegających występowaniu zagrożeń dla zdrowia ludzi związanych z wodą w wewnętrznym systemie wodociągowym;
5) wymagania w zakresie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
6) środki kontroli ryzyka i zarządzania w celu zapobiegania występowaniu w wodzie bakterii z rodzaju *Legionella* lub ołowiu.

5. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, kończy się pisemnym egzaminem obejmującym zakres wiedzy wskazany w ust. 4, składającym się z 40 pytań testowych i dwóch zadań analitycznych lub problemowych, trwającym 120 minut.

6. Egzamin, o którym mowa w ust. 5, jest przygotowywany, przeprowadzany i oceniany przez komisję egzaminacyjną powołaną przez kierownika jednostki szkolącej.

7. Pozytywny wynik egzaminu, o którym mowa w ust. 5, uzyskuje zdający, który otrzymał co najmniej 80 % punktów możliwych do uzyskania, przy czym:
1) za każdą poprawną odpowiedź na pytanie testowe można otrzymać 1 punkt;
2) za każde zadanie analityczne lub problemowe można otrzymać od 0 do 10 punktów.

8. Jeżeli to konieczne, komisja egzaminacyjna podejmuje rozstrzygnięcia zwykłą większością głosów. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego komisji egzaminacyjnej.

9. Komisja egzaminacyjna, w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 5, sporządza protokół z egzaminu, który zawiera:
1) numer protokołu i datę jego sporządzenia;
2) imię, nazwisko oraz numer PESEL zdającego, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego jego tożsamość;
3) wynik egzaminu;
4) informację o pozytywnym albo negatywnym wyniku egzaminu;
5) imiona, nazwiska i podpisy przewodniczącego komisji egzaminacyjnej i pozostałych członków tej komisji.

10. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest odpłatne.

11. Opłata za szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wynosi nie więcej niż 100 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674 oraz z 2025 r. poz. 718 i 769).

12. Jednostka szkoląca zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej imiona i nazwiska osób, które uzyskały zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wraz ze wskazaniem daty ważności tego zaświadczenia.

13. Osobie, która uzyskała pozytywny wynik egzaminu, jednostka szkoląca, w terminie 7 dni od dnia sporządzenia protokołu, o którym mowa w ust. 9, wydaje zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, podpisane przez kierownika tej jednostki.

14. Osobie, która uzyskała negatywny wynik egzaminu, jednostka szkoląca umożliwia ponowne jednokrotne przystąpienie do egzaminu na zasadach określonych w ust. 5–9 bez konieczności powtórzenia szkolenia w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia przeprowadzenia poprzedniego egzaminu.

15. Jednostka szkoląca zapewnia bezpieczeństwo przetwarzanych danych, informacji oraz dokumentów, które otrzymała w związku z przeprowadzaniem szkolenia, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

16. Jednostka szkoląca w celu przeprowadzania szkolenia i realizacji zadania określonego w ust. 12 przetwarza dane osobowe i jest administratorem tych danych.

17. Dane osobowe, o których mowa w ust. 16, przechowuje się przez 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały pozyskane.

18. Dane osobowe, o których mowa w ust. 16, jednostka szkoląca przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

Art. 4m. 1. W celu zmniejszenia ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym:

1) prowadzi się działania informacyjne mające na celu zachęcanie właścicieli lub zarządców budynków do dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
2) informuje się konsumentów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i właścicieli lub zarządców budynków o środkach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartościami parametrycznymi dla tej wody w wewnętrznym systemie wodociągowym;
3) udziela się konsumentom, o których mowa w pkt 2, porad dotyczących warunków konsumpcji i wykorzystania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz dotyczących sposobów postępowania pozwalających uniknąć ponownego wystąpienia ryzyka;
4) prowadzi się szkolenia w zakresie zagrożeń związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi, w tym wpływem materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w szczególności dla osób zajmujących się wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz montażem materiałów lub wyrobów do kontaktu z tą wodą, których zakres obejmuje:
   a) problematykę zagrożeń związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi, w tym zagrożeń związanych z występowaniem w wodzie bakterii z rodzaju *Legionella* lub ołowiu,
   b) wpływ materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi na bezpieczeństwo tej wody,
   c) omówienie podstaw działań zapobiegających występowaniu zagrożeń związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi,
   d) wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
   e) środki kontroli ryzyka i zarządzanie ryzykiem w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby w odniesieniu do bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej;
5) zapewnia się skuteczne i proporcjonalne do ryzyka środki kontroli ryzyka i zarządzanie ryzykiem w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby

lub wyeliminowania ewentualnych ognisk choroby w odniesieniu do bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej;

6) wymienia się elementy zawierające ołów w istniejących wewnętrznych systemach wodociągowych, jeżeli jest to wykonalne ekonomicznie i technicznie.

2. Działania, o których mowa w ust. 1:

1) pkt 1, podejmują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej ze wsparciem merytorycznym Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego PZH – Państwowego Instytutu Badawczego i osoby, o których mowa w art. 4l ust. 1;
2) pkt 2 i 3, podejmują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
3) pkt 4, podejmuje jednostka szkoląca;
4) pkt 5, podejmują właściciele lub zarządcy budynków, którzy w szczególnie uzasadnionych przypadkach zasięgają opinii organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego PZH – Państwowego Instytutu Badawczego;
5) pkt 6, podejmują właściciele lub zarządcy budynków.

3. Działania, o których mowa w ust. 1 pkt 5, polegają w szczególności na:

1) kontroli temperatury wody w wewnętrznym systemie wodociągowym w punktach wypływu wody i urządzeniach służących do podgrzewania wody;
2) minimalizacji stagnacji wody w wewnętrznym systemie wodociągowym;
3) regularnym płukaniu wewnętrznego systemu wodociągowego;
4) regularnym czyszczeniu i konserwacji urządzeń służących do podgrzewania wody;
5) kontroli stężenia środków dezynfekcyjnych w wewnętrznym systemie wodociągowym, jeżeli dotyczy.

4. W celu zmniejszenia ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym zainstalowanym na terenie jednostki, podmiotu, urzędu, służby lub innego podmiotu określonego w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, działania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, podejmują organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

5. Właściciele lub zarządcy budynków przekazują informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 6, właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca.

6. Właściciele lub zarządcy budynków będący podmiotami, o których mowa w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, przekazują informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 6, wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca.

7. Organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej przekazują informację o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego, co 6 lat, w terminie do dnia 31 października.

Art. 4n. 1. Właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego oraz właściciel lub zarządca obiektu innego niż wymieniony w art. 4j ust. 2, dla którego w ocenie ryzyka zdefiniowano ryzyko dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub ołowiu, przekazują właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu:

1) co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4i ust. 2, informację o braku jej aktualizacji;
2) w terminie 30 dni od dnia dokonania aktualizacji, o której mowa w art. 4i ust. 2, zaktualizowaną ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1.

2. Właściciel lub zarządca obiektów, o których mowa w ust. 1, będący podmiotem, o którym mowa w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, albo którego nieruchomość jest użytkowana lub zajęta na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub wojsk obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczających się przez to terytorium, przekazuje wojskowemu

inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

1) co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca, ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4i ust. 2, informację o braku jej aktualizacji;
2) w terminie 30 dni od dnia dokonania aktualizacji, o której mowa w art. 4i ust. 2, zaktualizowaną ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1.

Art. 4o. Przepisy art. 4d ust. 2, art. 4i ust. 1–5, 7 i 8, art. 4k, art. 4m ust. 1 pkt 1, 2, 5 i 6, ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, ust. 3–6 oraz art. 4p ust. 4 stosuje się do właściciela lub zarządcy obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem.

Art. 4p. 1. Dostawca wody, realizując dostawy wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi inne niż hurtowa sprzedaż wody:

1) zapewnia, że jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest zgodna z wymaganiami jakości tej wody, o których mowa w art. 4a ust. 1 i art. 4b;
2) dostarcza do odbiorcy usług wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, której jakość jest zgodna z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
3) w uzgodnieniu odpowiednio z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organami Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wyznacza reprezentatywne dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi punkty poboru próbek do badań jakości wody w ramach monitoringu zgodności, uwzględniając ich równomierne rozłożenie w obszarze sieci wodociągowej, i ustala harmonogram pobierania próbek do badań jakości wody z tych punktów, uwzględniając ich równomierny pobór w okresie roku;
4) uczestniczy w realizacji monitoringu zgodności zgodnie z ustalonym harmonogramem, o którym mowa w pkt 3, i wykonuje badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 oraz uwzględniając art. 4g ust. 5, 6 i 12;
5) wskazuje laboratorium do wykonywania badań planowanych w harmonogramie, o którym mowa w pkt 3;

6) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13:
   a) sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych w ramach monitoringu zgodności,
   b) informacje o niezgodnościach z wartościami parametrycznymi z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych w ramach monitoringu zgodności, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych,
   c) informacje o niezgodnościach wartości wytycznych parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2, wraz ze sprawozdaniem z badań jakości wody surowej wykonanych w ramach monitoringu wody surowej, o którym mowa w art. 4f ust. 3;
7) dąży do ustalenia przyczyny niezgodności z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności oraz prowadzi działania naprawcze w przypadku ustalenia, że ta niezgodność nie wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania;
8) prowadzi monitoring operacyjny co najmniej w zakresie parametru operacyjnego mętność z częstotliwością określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub parametru operacyjnego colifagi somatyczne, w przypadku gdy zasadność badania tego parametru wynika z oceny ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2, lub jej aktualizacji, o której mowa w art. 4e ust. 2;
9) prowadzi monitoring substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
10) bada wodę surową w zakresie i z częstotliwością, które uwzględniają ocenę ryzyka lub jej aktualizację, o których mowa w art. 4f ust. 1, oraz potrzebę zapewnienia skuteczności procesów uzdatniania wody, w przypadku gdy prowadzi monitoring wody surowej, o którym mowa w art. 4f ust. 3, oraz gromadzi i archiwizuje elektronicznie wyniki tych badań przez co najmniej 10 lat;
11) odpowiada za dobór skutecznych i bezpiecznych metod i sposobów uzdatniania wody;

12) w przypadku gdy dezynfekcja stanowi część przygotowania lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zapewnia:
    a) walidację skuteczności zastosowanej dezynfekcji, tak aby wszelkie zanieczyszczenia ubocznymi produktami dezynfekcji i wszelkie zanieczyszczenia z chemikaliów do uzdatniania wody były utrzymywane na jak najniższym poziomie bez uszczerbku dla tej dezynfekcji,
    b) aby wszelkie substancje pozostające w wodzie nie zagrażały spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
13) prowadzi i dokumentuje badania parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2, oraz informuje właściwy organ nadzoru sanitarnego o wystąpieniu w wodzie surowej niezgodności wartości wytycznych ustalonych dla tych parametrów;
14) dokumentuje i udostępnia na wniosek właściwego organu nadzoru sanitarnego:
    a) wyniki monitoringu, o którym mowa w pkt 4, 8 i 9,
    b) wyniki badań jakości wody surowej, o których mowa w pkt 10;
15) zapewnia stosowanie materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37ao ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37as ust. 1 tej ustawy;
16) informuje na bieżąco konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz rozpowszechnia opracowany przez właściwy organ nadzoru sanitarnego komunikat o jakości tej wody w przypadku udzielenia zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzenia braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną;
17) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego aktualne informacje o strefie zaopatrzenia objętej systemem zaopatrzenia w wodę;

18) prowadzi działania naprawcze zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 13c ust. 6 pkt 8, oraz informacją, o której mowa w art. 13e ust. 8 pkt 1.

2. Dostawca wody, prowadząc hurtową sprzedaż wody:

1) dostarcza wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi do hurtowego odbiorcy wody zgodną z wymaganiami dotyczącymi jakości tej wody określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
2) w uzgodnieniu z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej wyznacza punkty poboru próbek do badań jakości wody i ustala harmonogram pobierania próbek do badań jakości wody z tych punktów w zakresie i z częstotliwością zgodnymi z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 oraz uwzględniając art. 4g ust. 5, 6 i 12;
3) wykonuje badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z pkt 2;
4) wskazuje laboratorium do wykonywania badań planowanych w harmonogramie, o którym mowa w pkt 2;
5) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13:
   a) sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody,
   b) informacje o niezgodnościach z wartościami parametrycznymi z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych,
   c) informacje o niezgodnościach wartości wytycznych parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2, wraz ze sprawozdaniem z badań jakości wody surowej wykonanych w ramach monitoringu wody surowej, o którym mowa w art. 4f ust. 3;
6) dąży do ustalenia przyczyny niezgodności z wartością parametryczną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz ustaloną na podstawie art. 4g ust. 12 oraz prowadzi działania naprawcze;

7) dokumentuje i udostępnia na wniosek właściwego organu nadzoru sanitarnego wyniki badań, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 i 9;
8) informuje na bieżąco hurtowego odbiorcę wody o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi o udzieleniu zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzeniu braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo stwierdzeniu niezgodności z wartością parametryczną;
9) przekazuje hurtowemu odbiorcy wody informacje o ujęciach wody wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z których jest zaopatrywany hurtowy odbiorca wody;
10) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego wykaz ujęć wody, o których mowa w pkt 9, wraz ze wskazaniem hurtowych odbiorców wody zaopatrywanych z danego ujęcia, właściwych gmin i miejscowości zaopatrywanych z tego ujęcia wraz z przypisaniem urządzeń do uzdatniania wody i aktualizuje ten wykaz;
11) przekazuje niezwłocznie hurtowemu odbiorcy wody wyniki badań wody surowej, informację o metodach uzdatniania wody, parametrach jakości wody uzdatnionej dostarczanej przez tego dostawcę wody, raporty z dokonanych ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1, oraz aktualizacje tych ocen, a także wyniki badań, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 i 9;
12) wykonuje obowiązki określone w ust. 1 pkt 1, 8–13, pkt 14 lit. b oraz pkt 15 i 18.

3. W przypadku wystąpienia niezgodności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, dostawca wody przedstawia właściwemu organowi nadzoru sanitarnego dowody celem wykazania faktu, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana przez niego do budynku przed przyłączem wodociągowym jest zgodna z tą wartością parametryczną.

4. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody wynika, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi przed przyłączem

wodociągowym jest zgodna z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności, właściciel lub zarządca budynku przedstawia niezwłocznie właściwemu organowi nadzoru sanitarnego informację o planowanych działaniach naprawczych służących zapewnieniu zgodności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności.

5. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody wynika, że niezgodność, o której mowa w ust. 3, występuje przed przyłączem wodociągowym, informację, o której mowa w ust. 4, przedstawia dostawca wody.

6. Informacja, o której mowa w ust. 4, obejmuje co najmniej ustalenie przyczyny występowania nieprawidłowości, rodzaj działań naprawczych służących zapewnieniu zgodności wraz ze wskazaniem terminów ich realizacji oraz sposób weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych.

Art. 4q. 1. Dostawca wody zapewnia konsumentom nie rzadziej niż raz na rok dostęp do informacji obejmujących:

1) najnowsze wyniki monitorowania wartości parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
2) raport podsumowujący z dokonanej oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacji, o którym mowa w art. 4g ust. 2;
3) zalecenia dla konsumentów w przypadkach, o których mowa w art. 13b ust. 6 i 7;
4) porady dla konsumentów dotyczące oszczędnego gospodarowania wodą;
5) aktualną lub średnioroczną cenę dostarczanej wody w przeliczeniu na litr i metr sześcienny;
6) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zużytej przez gospodarstwo domowe w ujęciu rocznym lub za okres obrachunkowy, wraz z rocznym trendem zużycia w gospodarstwach domowych, jeżeli jest to technicznie wykonalne i te informacje są dostępne dla dostawcy wody.

2. Dostawca wody zaopatrujący w wodę co najmniej 50000 osób lub dostarczający co najmniej średnio 10000 m^3 wody na dobę zapewnia

konsumentom nie rzadziej niż raz na rok, oprócz dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1, także dostęp do informacji obejmujących:

1) strukturę własnościową;
2) wielkość wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2, dostawca wody udostępnia na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej.

4. Na wniosek konsumenta informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2, dostawca wody udostępnia w postaci papierowej, nie częściej niż raz w roku.

5. Dostawca wody w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4, przetwarza dane osobowe konsumentów i jest administratorem tych danych.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, dostawca wody przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowuje się przez okres niezbędny do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 4.

8. Osoby fizyczne wchodzące w skład struktury własnościowej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, nie mogą być identyfikowane za pomocą danych osobowych innych niż dostępne w publicznych rejestrach.

9. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, dostawca wody udostępnia konsumentom w ramach rozliczeń za zaopatrzenie w wodę, w postaci papierowej lub elektronicznej.

10. Przepisów ust. 1–9 nie stosuje się do podmiotu prowadzącego hurtową sprzedaż wody.

Art. 4r. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) podejmuje działania w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym:

1) identyfikuje osoby bez dostępu lub o ograniczonym dostępie do tej wody, w szczególności spośród osób, członków rodzin i grup osób zagrożonych ubóstwem, marginalizacją i wykluczeniem społecznym, i ustala przyczyny braku lub ograniczenia tego dostępu;

2) we współpracy z dostawcami wody, w szczególności przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi, ocenia możliwości poprawy dostępu osób, członków rodzin i grup osób, o których mowa w pkt 1, do tej wody;
3) we współpracy z dostawcami wody, w szczególności przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi, informuje osoby, członków rodzin i grupy osób, o których mowa w pkt 1, o możliwościach podłączenia się do sieci wodociągowej lub o alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do tej wody;
4) stosuje środki, które uzna za niezbędne i odpowiednie do zapewnienia dostępu osób, członków rodzin i grup osób, o których mowa w pkt 1, do tej wody.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) identyfikuje osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w szczególności na podstawie:
1) zgłoszeń dokonanych przez te osoby;
2) informacji przekazanych za zgodą tych osób przez ośrodek pomocy społecznej – w przypadku samotnych osób w podeszłym wieku, osób niepełnosprawnych, osób długotrwale lub ciężko chorych lub osób korzystających ze świadczeń z pomocy społecznej;
3) analizy informacji przestrzennych o uzbrojeniu terenu.

3. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) lub dostawca wody, jeżeli prowadzi działalność w formie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, albo właściciel lub zarządca budynku użyteczności publicznej zapewniają powszechnie dostępne punkty poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz utrzymują je w należytym stanie technicznym i higienicznym, uwzględniając zapotrzebowanie na te punkty i warunki techniczne.

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) zapewnia bezpieczeństwo przetwarzanych danych, informacji oraz dokumentów, które otrzymał w związku z działaniami, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

5. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) w celu realizacji działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przetwarza dane osobowe osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1, i jest administratorem tych danych.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowuje się przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały pozyskane.

7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, wójt (burmistrz, prezydent miasta) przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

8. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje informacje o działaniach, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o odsetku mieszkańców gminy korzystających z sieci wodociągowej właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca.

9. Informacje, o których mowa w ust. 8, nie mogą zawierać danych osobowych.

10. Informacje, o których mowa w ust. 8:

1) właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, co 6 lat, w terminie do dnia 30 września;
2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Komisji Europejskiej, po zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.”;

7) w art. 5:
   a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnić:

1) zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych do realizacji odpowiednio dostaw wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzania ścieków;
2) dostawy wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem;
3) dostawy wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzanie ścieków w sposób ciągły i niezawodny;

4) należytą jakość dostarczanej wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzanych ścieków.”,

b) uchyla się ust. 1a,

c) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Wymóg zapewnienia dostaw pod odpowiednim ciśnieniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dotyczy wyłącznie dostaw wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z sieci.”,

d) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Przepis ust. 1 nie wyłącza obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w zakresie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę.”;

8) w art. 8 w ust. 3 wyrazy „powiatowego inspektora sanitarnego” zastępuje się wyrazami „państwowego powiatowego inspektora sanitarnego”;

9) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Nadzór nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi sprawują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”;

10) uchyla się art. 12a–12c;

11) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

1) minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne, wymagania radiologiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym,

2) wykaz parametrów oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analiz tych parametrów,

3) metody analizy, w tym metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne,

4) sposób pobierania próbek do badań jakości wody,

5) minimalną częstotliwość, sposób i miejsca poboru próbek do badań jakości wody dla monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella w* ciepłej wodzie użytkowej w wewnętrznych systemach wodociągowych, a także procedury postępowania w zależności od wyników tych badań,
6) terminy przekazywania przez dostawców wody:
   a) sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. a i ust. 2 pkt 5 lit. a,
   b) informacji, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. b i c oraz ust. 2 pkt 5 lit. b i c,
7) terminy przekazywania przez właścicieli lub zarządców budynków lub obiektów priorytetowych niebędących budynkami:
   a) sprawozdań z badań jakości wody pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie monitorowanych wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu,
   b) informacji o podejmowanych działaniach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu w przypadku, o którym mowa w art. 4k ust. 1,
8) sposób prowadzenia przez dostawców wody monitoringu substancji promieniotwórczych w wodzie oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie substancji promieniotwórczych,
9) sposób postępowania dostawcy wody oraz właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w przypadku niezgodności parametrów wskaźnikowych,
10) sposób postępowania w przypadku wykrycia substancji lub związków, o których mowa w art. 2b pkt 2, w wodzie surowej ujmowanej przez dostawców wody,

11) wartości odniesienia dla parametrów operacyjnych mętność i colifagi somatyczne oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego

– biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i zdrowie ludzi.”;

12) po art. 13 dodaje się art. 13a–13g w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje konsumentów o możliwym zagrożeniu wynikającym z niezgodności z wartością parametryczną, przyczynie zagrożenia, działaniach naprawczych podjętych w celu wyeliminowania przyczyny tej niezgodności, w tym również o wprowadzeniu zakazu lub ograniczenia stosowania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub innym działaniu, w szczególności o zaleceniu gotowania tej wody:

1) w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego i dostawcą wody;
2) w sposób zapewniający niezwłoczne przekazanie informacji do jak największej liczby konsumentów.

2. Właściwy organ nadzoru sanitarnego określa, jakie działania mają zostać podjęte na podstawie ust. 1, oraz przygotowuje komunikat skierowany do konsumentów, który ma być rozpowszechniany w ramach informowania, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze ryzyko dla zdrowia ludzi, które mogłoby zostać spowodowane spożywaniem wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodnej z wartościami parametrycznymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13, przerwaniem dostaw lub ograniczeniem korzystania z tej wody.

3. W przypadku gdy wyeliminowano zagrożenie, po stwierdzeniu, że woda nie stanowi zagrożenia, wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje konsumentów o tym, że ta woda jest ponownie zdatna do spożycia przez ludzi.

Art. 13b. 1. W przypadku konsumentów wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m^3 wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, wójt (burmistrz, prezydent miasta) w

porozumieniu z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym informuje tych konsumentów o:

1) braku stosowania przepisów ustawy, w tym przepisów dotyczących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, do wody dostarczanej tym konsumentom;
2) działaniach, które mogą zostać podjęte w celu ochrony zdrowia ludzi przed niepożądanymi skutkami wynikającymi z jakichkolwiek zanieczyszczeń wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

2. W przypadku pojawienia się zagrożenia wynikającego z nieodpowiedniej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wójt (burmistrz, prezydent miasta) zapewnia niezwłoczne przekazanie konsumentom odpowiednich zaleceń wraz ze wskazaniem sposobu zaopatrzenia ich w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi bezpieczną dla zdrowia.

3. W przypadku dostarczania konsumentom wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m^3 wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, w ramach działalności gospodarczej lub dostarczania realizowanego do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi, dostawca wody niezwłocznie informuje konsumentów o braku spełniania wymagań dotyczących jakości tej wody.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, dostawca wody występuje do właściwego organu nadzoru sanitarnego o dokonanie oceny wpływu niespełnienia wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, załączając wyniki badań jakości tej wody.

5. W przypadku stwierdzenia w ocenie, o której mowa w ust. 4, potencjalnego szkodliwego wpływu niespełnienia wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, właściwy organ nadzoru sanitarnego wskazuje działania, które mogą zostać podjęte w celu ochrony tego zdrowia.

6. Dostawca wody, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie informuje konsumentów o działaniach, o których mowa w ust. 5.

7. W przypadku możliwości wystąpienia zagrożenia dostawca wody w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego niezwłocznie udziela konsumentom porad dotyczących przeciwdziałania temu zagrożeniu.

Art. 13c. 1. W przypadku otrzymania przez właściwy organ nadzoru sanitarnego sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wskazującego, że ta woda nie spełnia wymagań chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, właściwy organ nadzoru sanitarnego wzywa dostawcę wody do przedstawienia informacji uwzględniającej w przypadku:

1) możliwości zapewnienia w terminie 30 dni dostarczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13:
   a) prawdopodobną przyczynę występowania w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodności z wartością parametryczną, wraz z przedstawieniem informacji o planowanych działaniach naprawczych,
   b) liczbę ludności zaopatrywaną w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi niezgodną z wartością parametryczną,
   c) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej każdego dnia;
2) braku możliwości zapewnienia w terminie 30 dni dostarczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13:
   a) przyczynę występowania w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodności z wartością parametryczną, wraz z opisem działań naprawczych podjętych dotychczas przez dostawcę wody w celu wyeliminowania przyczyny tej niezgodności,
   b) powody, dla których nie można w terminie 30 dni dostarczyć wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13,
   c) proponowany termin, w jakim zostanie przywrócona jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodna z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13,

d) wykaz podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze będących odbiorcą usługi,

e) informację o planowanych działaniach naprawczych, w tym harmonogram, koszty realizacji oraz źródła finansowania tych działań,

f) harmonogram weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych,

g) informacje, o których mowa w pkt 1 lit. b i c – jeżeli nie zostały przekazane.

2. W przypadku gdy woda przeznaczona do spożycia przez ludzi nie spełnia wymagań dla parametrów chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 i nie jest możliwe przywrócenie jej jakości do stanu wymaganego tymi przepisami w terminie 30 dni, właściwy organ nadzoru sanitarnego może udzielić zgody na odstępstwo od tych wymagań, zwane dalej „odstępstwem”.

3. Udzielenie zgody na odstępstwo jest dopuszczalne, jeżeli nie będzie stanowić potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi, a zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane w terminie 30 dni za pomocą innych środków.

4. Udzielenie zgody na odstępstwo jest możliwe w przypadku:

1) nowego obszaru zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;

2) nowego źródła zanieczyszczenia wykrytego w obszarze zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub nowo wyszukanych lub wykrytych parametrów chemicznych;

3) zaistnienia nieprzewidzianej i wyjątkowej sytuacji w istniejącym obszarze zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, która mogłaby prowadzić do tymczasowego, ograniczonego niespełniania przez tę wodę wymagań dla parametrów chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

5. Zgoda na odstępstwo jest udzielana na możliwie najkrótszy okres, jednak nie dłużej niż na 3 lata.

6. Udzielając zgody na odstępstwo, właściwy organ nadzoru sanitarnego określa:

1) przyczynę udzielenia zgody na odstępstwo;
2) parametr chemiczny, którego dotyczy odstępstwo, wyniki badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dla tego parametru z ostatnich 3 lat oraz najwyższą wartość parametryczną dopuszczalną w ramach odstępstwa;
3) strefę zaopatrzenia, której dotyczy odstępstwo;
4) liczbę ludności zaopatrywaną w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi niezgodną z wartością parametryczną;
5) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej każdego dnia;
6) wpływ na podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze będące odbiorcą usługi;
7) częstotliwość badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonywanych przez dostawców wody w odniesieniu do parametru chemicznego jakości tej wody, którego dotyczy odstępstwo;
8) zwięzłą informację o planowanych działaniach naprawczych, w tym harmonogram, koszty realizacji oraz źródła finansowania tych działań;
9) terminy przekazywania informacji o podejmowanych działaniach naprawczych wraz z działaniami naprawczymi planowanymi do podjęcia do dnia przekazania kolejnej informacji o tych działaniach;
10) harmonogram weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych;
11) okres obowiązywania odstępstwa.

Art. 13d. 1. Zgody na odstępstwo udziela właściwy organ nadzoru sanitarnego w drodze decyzji.

2. Przed udzieleniem zgody na odstępstwo właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia zgody na odstępstwo właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, który weryfikuje poprawność przeprowadzenia tej procedury oraz, na podstawie dostępnych opinii Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego PZH – Państwowego Instytutu

Badawczego oraz wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia – wpływ proponowanej najwyższej wartości parametrycznej dopuszczalnej w ramach odstępstwa, o której mowa w art. 13c ust. 6 pkt 2, na zdrowie ludzi, uwzględniając proponowany okres odstępstwa. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia zgody na odstępstwo Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego, który weryfikuje poprawność przeprowadzenia tej procedury oraz, po zasięgnięciu opinii Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola Kaczkowskiego w Warszawie oraz na podstawie wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia – wpływ proponowanej najwyższej wartości parametrycznej dopuszczalnej w ramach odstępstwa, o której mowa w art. 13c ust. 6 pkt 2, na zdrowie ludzi, uwzględniając proponowany okres odstępstwa.

3. Odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentacji, o której mowa w ust. 2:

1) pozytywnie weryfikuje tę dokumentację – jeżeli została przedstawiona informacja, o której mowa w art. 13c ust. 1 pkt 2, oraz zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 2–4;
2) zwraca tę dokumentację do uzupełnienia – jeżeli informacja, o której mowa w art. 13c ust. 1 pkt 2, jest niepełna lub z tej dokumentacji nie wynika, że zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 2–4, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 14-dniowy termin na jej uzupełnienie;
3) negatywnie weryfikuje tę dokumentację – jeżeli nie zostały uzupełnione braki, o których mowa w pkt 2, albo nie zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 3 lub 4.

4. Po pozytywnej weryfikacji właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny udziela zgody na odstępstwo oraz w terminie 7 dni od dnia udzielenia tej zgody informuje o tym właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

5. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, informuje Głównego Inspektora Sanitarnego o udzieleniu zgody na odstępstwo i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

6. Po pozytywnej weryfikacji wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej udziela zgody na odstępstwo oraz w terminie 7 dni od dnia udzielenia tej zgody informuje o tym Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 13e. 1. Jeżeli z powodu szczególnych okoliczności nie było możliwe pełne wprowadzenie zamierzonych działań naprawczych służących zapewnieniu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania chemiczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13, dostawca wody może wystąpić z wnioskiem o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo, w przypadkach określonych w art. 13c ust. 4 pkt 1 lub 2.

2. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo dostawca wody składa w dwóch egzemplarzach właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu za pośrednictwem właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego.

3. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo zawiera:

1) wskazanie proponowanego okresu udzielenia tej zgody;
2) informacje określone w art. 13c ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2;
3) sprawozdanie z podejmowanych działań naprawczych obejmujących okres od dnia wystąpienia niezgodności z wartością parametryczną parametru chemicznego do dnia złożenia wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo;
4) informację o planowanych działaniach naprawczych do podjęcia w okresie, o którym mowa w pkt 1, zatwierdzoną przez właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz właściwego wojewodę.

4. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny po dokonaniu analizy w zakresie poprawności oraz kompletności złożonego wniosku o

udzielenie drugiej zgody na odstępstwo przekazuje ten wniosek Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wraz ze wskazaniem, czy:

1) udzielenie drugiej zgody na odstępstwo nie będzie stanowić potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi;
2) zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane niezwłocznie za pomocą innych środków.

5. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo w przypadku jednostki, podmiotu, urzędu, służby i innego podmiotu określonego w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych dostawca wody składa wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, który po dokonaniu analizy w zakresie poprawności oraz kompletności złożonego wniosku przekazuje ten wniosek Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego wraz ze wskazaniem, czy:

1) udzielenie drugiej zgody na odstępstwo nie będzie stanowić potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi;
2) zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane niezwłocznie za pomocą innych środków.

6. Odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo:

1) pozytywnie weryfikuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo – jeżeli zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust. 1–4 lub 1, 3 i 5;
2) zwraca dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo do uzupełnienia – jeżeli ta dokumentacja jest niepełna lub nie wynika z niej, że zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust. 1–4 lub 1, 3 i 5, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 14-dniowy termin na jej uzupełnienie;

3) negatywnie weryfikuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo – jeżeli nie zostały uzupełnione braki, o których mowa w pkt 2, albo nie zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust. 1–4 lub 1, 3 i 5.

7. Po pozytywnej weryfikacji Główny Inspektor Sanitarny:

1) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o zamiarze udzielenia drugiej zgody na odstępstwo wraz z danymi i informacjami zawartymi we wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo;
2) informuje właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, który, w drodze decyzji, udziela drugiej zgody na odstępstwo.

8. Po pozytywnej weryfikacji Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego:

1) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o zamiarze udzielenia drugiej zgody na odstępstwo wraz z danymi i informacjami zawartymi we wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo;
2) w drodze decyzji, udziela drugiej zgody na odstępstwo oraz informuje wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnie o udzielonej zgodzie.

9. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, oraz informację, o której mowa w ust. 3 pkt 4, dostawca wody przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

10. Do udzielania drugiej zgody na odstępstwo stosuje się przepisy art. 13c ust. 5 i 6.

Art. 13f. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny niezwłocznie po udzieleniu zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13d ust. 4, i zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13e ust. 7 pkt 2, informuje o udzielonej zgodzie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w szczególności o warunkach udzielonego odstępstwa, a także zapewnia konsumentom udzielenie porad dotyczących szczególnego ryzyka związanego z możliwym wpływem odstępstwa na zdrowie określonych grup konsumentów.

2. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego niezwłocznie po udzieleniu zgody na odstępstwo, o której mowa w art.

13d ust. 6, i zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13e ust. 8 pkt 2, informuje o udzielonej zgodzie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w szczególności o warunkach udzielonego odstępstwa, a także zapewnia konsumentom udzielenie porad dotyczących szczególnego ryzyka związanego z możliwym wpływem odstępstwa na zdrowie określonych grup konsumentów.

Art. 13g. Przepisów art. 13c–13f nie stosuje się do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi rozlewanej do butelek lub pojemników.”;

13) w art. 19a w ust. 4:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) określenie średniodobowego zapotrzebowania na wodę oraz przepływu maksymalnego godzinowego z podziałem na wodę do celów bytowych, technologicznych oraz innych;”,

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) określenie zapotrzebowania na wodę do celów przeciwpożarowych;”,

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) określenie średniej dobowej ilości odprowadzanych ścieków z podziałem na ścieki bytowe i przemysłowe, a w przypadku odprowadzania ścieków przemysłowych – również wielkości ładunku zanieczyszczeń;”;

14) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, które planuje budowę lub modernizację urządzeń wodociągowych lub urządzeń kanalizacyjnych, opracowuje wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w jego posiadaniu, zwany dalej „planem”.”,

b) uchyla się ust. 7;

15) w art. 24b w ust. 6 w pkt 2 skreśla się wyrazy „ , z zastrzeżeniem art. 21 ust. 7”;

16) w art. 27a w ust. 3 w pkt 4 wyrazy „w art. 29” zastępuje się wyrazami „w art. 29 ust. 1–3a”;

17) w art. 29:

a) po ust. 3a dodaje się ust. 3b–3d w brzmieniu:

„3b. Karze pieniężnej podlega dostawca wody, który:

1) mimo spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 4g ust. 12, nie zwiększa częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub nie dodaje parametru do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;

2) nie wykonuje badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 13, zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody, lub w zakresie ustalonym na podstawie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacji;

3) wbrew przepisowi art. 4h ust. 1:

a) pkt 1 nie przekazał w terminie oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,

b) pkt 3 nie przekazał w terminie aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w lit. a;

4) wbrew przepisowi art. 4h ust. 1:

a) pkt 2 nie przekazał w terminie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi,

b) pkt 3 nie przekazał w terminie aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w lit. a;

5) nie przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego cząstkowych lub całościowych sprawozdań, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. a i ust. 2 pkt 5 lit. a, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;

6) nie prowadzi działań naprawczych, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 7 albo ust. 2 pkt 6;

7) wbrew przepisowi art. 4p ust. 1 pkt 9 nie prowadzi monitoringu substancji promieniotwórczych;

8) wbrew przepisom art. 4p ust. 1 pkt 15 i ust. 2 pkt 12 nie zapewnia stosowania materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37ao ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37as ust. 1 tej ustawy;
9) wbrew przepisowi art. 4p ust. 1 pkt 16 nie informuje na bieżąco konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub nie rozpowszechnia opracowanego przez właściwy organ nadzoru sanitarnego komunikatu o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
10) wbrew przepisowi art. 4p ust. 2 pkt 8 nie informuje na bieżąco hurtowego odbiorcy wody o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi o udzieleniu zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzeniu braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub stwierdzeniu niezgodności z wartością parametryczną;
11) nie prowadzi działań naprawczych zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 13c ust. 6 pkt 8.

3c. Karze pieniężnej podlega właściciel lub zarządca budynku oraz właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem, który wbrew przepisowi art. 4i:

1) ust. 1 – nie dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
2) ust. 2 – nie dokonuje aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w pkt 1;
3) ust. 7 – nie przechowuje oceny ryzyka, o której mowa w pkt 1, lub jej aktualizacji.

3d. Karze pieniężnej podlega właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego oraz właściciel lub zarządca budynku, dla którego w ocenie ryzyka lub w jej aktualizacji zdefiniowano ryzyko dla jakości wody

przeznaczonej do spożycia przez ludzi i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu, który:

1) nie wykonuje badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej z częstotliwością określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub nie wykonuje badań stężenia ołowiu;
2) nie przekazuje odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu, lub państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej sprawozdania z badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub sprawozdania z badań stężenia ołowiu w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Karę pieniężną, o której mowa w:

1) ust. 1–3a – wymierza organ regulacyjny,
2) ust. 3b pkt 3 – wymierza właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie,
3) ust. 3b pkt 1, 2 i 4–11 i ust. 3d – wymierza odpowiednio właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej,
4) ust. 3c w przypadku obiektów priorytetowych – wymierza odpowiednio właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej

– w drodze decyzji.”,

c) w ust. 6 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4–6 w brzmieniu:

„4) ust. 3b pkt 1, 2 i 5–11 – wynosi od 100 zł do 60 000 zł;

5) ust. 3b pkt 3 i 4 – wynosi 10 zł za każdy dzień opóźnienia, nie więcej jednak niż za 365 dni;

6) ust. 3c i 3d – wynosi od 100 zł do 10 000 zł.”,

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach decyzji, o których mowa w ust. 4:

1) pkt 1 i 2 – jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;

2) pkt 3 i 4 – jest:

a) właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – w przypadku decyzji wydanych przez właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego,

b) Główny Inspektor Sanitarny – w przypadku decyzji wydanych przez właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego,

c) Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego – w przypadku decyzji wydanych przez wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„[1)] Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).”;

2) w art. 4 w ust. 1:
   a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
      „1) higieny środowiska, a zwłaszcza wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz z 2025 r. poz. …), zwanej dalej „wodą do spożycia”, powietrza w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi, gleby, wód i innych elementów środowiska w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach;”,
   b) w pkt 2 wyraz „obiektów” zastępuje się wyrazem „budynków”;
3) w art. 25 w ust. 1 w pkt 1 w lit. b wyrazy „obiektów użyteczności publicznej” zastępuje się wyrazami „budynków użyteczności publicznej”;
4) w art. 27 w ust. 2 wyraz „obiektu” zastępuje się wyrazem „budynku”;
5) po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a–3d w brzmieniu:

„Rozdział 3a

System jakości badań wody

Art. 37aa. 1. Badania jakości wody do spożycia oraz badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, zwane dalej „badaniami wody”, mogą wykonywać laboratoria, które:

1) posiadają akredytację Polskiego Centrum Akredytacji albo innej jednostki akredytacyjnej z państw członkowskich Unii Europejskiej na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025, zwaną dalej „akredytacją”, na wykonywanie:
   a) badań jakości wody do spożycia – według metod referencyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, zwanej dalej „ustawą o zaopatrzeniu w wodę”, lub metod alternatywnych dopuszczonych do stosowania zgodnie z art. 37ae oraz metod zwalidowanych z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, a dla nowych parametrów jakości wody do spożycia, dla których

nie określono metod referencyjnych – z uwzględnieniem opisów procedur badawczych,

b) badań jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli – według metod określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960 i …);

2) zapewniają pobieranie próbek wody do badań wody przez próbkobiorców na podstawie właściwych i akredytowanych metod reprezentatywnych dla poszczególnych parametrów badania wody;

3) sporządzają cząstkowe lub całościowe sprawozdania z badań jakości wody do spożycia, o których mowa w art. 37ag;

4) zostały zgłoszone do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody w sposób określony w ust. 3.

2. Główny Inspektor Sanitarny prowadzi ewidencję laboratoriów wykonujących badania wody zawierającą następujące dane:

1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu prowadzącego laboratorium wykonujące badania wody;

2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w pkt 1;

3) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;

4) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;

5) adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej laboratorium wykonującego badania wody;

6) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania laboratorium, o którym mowa w pkt 5;

7) zakres wykonywanych badań wody;

8) aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji;

9) informacje o udziale w badaniach biegłości wraz ze wskazaniem uzyskanej oceny lub w przypadku gdy badania biegłości nie są dostępne – informacje o udziale w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych,

zrealizowanych nie później niż w terminie 2 lat od dnia wystąpienia ze zgłoszeniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 4;

10) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do przekazywania sprawozdań z badań wody;
11) numer wpisu do tej ewidencji.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przekazuje podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania wody, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej, opatrzonym podpisem własnoręcznym, albo na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Zgłoszenie to zawiera następujące dane:

1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu prowadzącego laboratorium wykonujące badania wody;
2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w pkt 1;
3) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;
4) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;
5) adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej laboratorium wykonującego badania wody;
6) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania laboratorium, o którym mowa w pkt 5;
7) zakres wykonywanych badań wody;
8) aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji;
9) informacje o udziale w badaniach biegłości wraz ze wskazaniem uzyskanej oceny lub w przypadku gdy badania biegłości nie są dostępne – informacje o udziale w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, zrealizowanych nie wcześniej niż w terminie 2 lat przed dniem wystąpienia z tym zgłoszeniem;
10) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do przekazywania sprawozdań z badań wody;

11) datę zgłoszenia.

4. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, dołącza się uwierzytelnioną kopię albo cyfrowe odwzorowanie certyfikatu akredytacji i zakresu akredytacji, o których mowa w ust. 3 pkt 8.

5. Główny Inspektor Sanitarny w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4:

1) przyjmuje zgłoszenie – jeżeli zostały spełnione wymagania określone w ust. 3 i 4;
2) zwraca zgłoszenie do uzupełnienia – jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w ust. 3 lub 4, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 30-dniowy termin na uzupełnienie zgłoszenia;
3) odrzuca zgłoszenie – jeżeli wnioskodawca nie uzupełnił w terminie braków, o których mowa w pkt 2, albo zgłoszenie uprzednio zostało przyjęte, albo jest przedmiotem procedury określonej w pkt 2.

6. Do rozpatrzenia uzupełnionego zgłoszenia stosuje się ust. 5.

7. Do rozpatrywania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

8. Główny Inspektor Sanitarny w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 2, przetwarza dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1–6 i 10, oraz jest administratorem tych danych.

9. Główny Inspektor Sanitarny przetwarza dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1–6 i 10, w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

Art. 37ab. 1. Administratorem danych wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2, są:

1) Główny Inspektor Sanitarny;
2) państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni;
3) państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni;
4) państwowi graniczni inspektorzy sanitarni.

2. Na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Sanitarnego publikuje się dane, o których mowa w art. 37aa ust. 2 pkt 1, 3–5, 7–9 i 11, oraz datę przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, lub adres strony internetowej, na której są dostępne te dane oraz ta data.

Art. 37ac. Główny Inspektor Sanitarny prostuje z urzędu oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym w zakresie danych wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2.

Art. 37ad. Podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania wody informuje Głównego Inspektora Sanitarnego o zmianie danych wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2, w terminie 7 dni od dnia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych. W przypadku uzyskania akredytacji na kolejny okres lub zmiany zakresu akredytacji wraz z informacją, o której mowa w zdaniu pierwszym, ten podmiot przekazuje uwierzytelnioną kopię certyfikatu akredytacji wraz z zakresem akredytacji albo ich odwzorowanie cyfrowe.

Art. 37ae. 1. Dopuszcza się stosowanie metody alternatywnej w zakresie badania wody pod warunkiem udokumentowania oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną i jej potwierdzenia.

2. Podmiot zainteresowany stosowaniem metody alternatywnej w zakresie badania wody składa Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wniosek, który zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy;
2) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
3) nazwę metody alternatywnej i metody referencyjnej;
4) informację o liczbie laboratoriów, w których były wykonywane badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną;
5) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania wnioskodawcy.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

1) dokumentację oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną, w tym wyniki badań równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną przeprowadzonych zgodnie z odpowiednią normą, o której mowa w ust. 4;
2) raport podsumowujący przeprowadzoną ocenę równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną;
3) wykaz laboratoriów, w których były wykonywane badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną, oraz aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji laboratoriów.

4. Do celów oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną stosuje się normę PN-EN ISO 17994 ustanowioną jako normę dotyczącą równoważności metod mikrobiologicznych lub serię norm PN-EN ISO 16140 do celów stwierdzenia równoważności metod opartych na zasadach innych niż hodowla, które wykraczają poza zakres normy PN-EN ISO 17994.

5. Badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną wykonuje się w krajowych laboratoriach posiadających akredytację.

6. Główny Inspektor Sanitarny przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 2, krajowemu laboratorium referencyjnemu, o którym mowa w art. 37ak, w celu potwierdzenia równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną oraz sprawdzenia kompletności i poprawności dokumentacji, o której mowa w ust. 3 pkt 1, w odniesieniu do obowiązujących norm w zakresie kryteriów uznawania równoważności metod oraz spełnienia wymagania określonego w ust. 5.

7. Krajowe laboratorium referencyjne, o którym mowa w art. 37ak:

1) potwierdza równoważność metody alternatywnej z metodą referencyjną i przygotowuje projekt wniosku o uznanie tej metody do Komisji Europejskiej albo
2) nie potwierdza równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną.

8. Główny Inspektor Sanitarny po otrzymaniu stanowiska krajowego laboratorium referencyjnego, o którym mowa w art. 37ak, w przypadku, o którym mowa w ust. 7:

1) pkt 1 – kieruje wniosek o uznanie metody alternatywnej do Komisji Europejskiej wraz z informacjami dotyczącymi tej metody oraz jej równoważności i dokumentami, o których mowa w ust. 3, i informuje o tym wnioskodawcę;
2) pkt 2 – informuje wnioskodawcę, o tym, że krajowe laboratorium referencyjne nie potwierdziło równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną.

9. Główny Inspektor Sanitarny po uzyskaniu od Komisji Europejskiej informacji o równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną informuje o tym ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 37af. 1. Laboratoria wykonujące badania wody sporządzają sprawozdanie z badań wody.

2. Sprawozdanie z badań wody zawiera w szczególności:

1) numer wpisu do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2;
2) wskazanie imienia i nazwiska osoby upoważnionej do pobrania próbki wody do badań wody oraz, jeżeli dotyczy – metody, zgodnie z którą pobrano tę próbkę;
3) wskazanie imienia i nazwiska osoby autoryzującej sprawozdanie z badań wody;
4) wskazanie punktu, z którego pobrano próbkę wody do badań wody;
5) granicę oznaczalności metody dla parametrów chemicznych i wskaźnikowych;
6) granicę wykrywalności metody dla parametrów mikrobiologicznych.

3. Sprawozdanie z badań wody nie zawiera innych danych osobowych niż dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3.

Art. 37ag. 1. Całościowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia obejmuje sprawozdanie ze wszystkich oznaczeń w ramach jednego zlecenia dla badanej próbki wody do spożycia wskazujące wartości badanych parametrów jakości tej wody, sporządzane po zakończeniu zleconych badań i uzyskaniu wyników tych badań.

2. Cząstkowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia obejmuje sprawozdanie z danego oznaczenia lub oznaczeń w ramach jednego zlecenia dla badanej próbki tej wody wskazujące wartości badanych parametrów.

3. Cząstkowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia sporządza się w momencie zakończenia danego badania i uzyskania wyniku wskazującego na niezgodność:

1) wartości parametru mikrobiologicznego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
2) wartości parametrycznej w rozumieniu art. 2 pkt 16a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanej dalej „wartością parametryczną”, parametru chemicznego lub radiologicznego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
3) wartości parametru ustalonego na podstawie wyników oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, jako niezbędnych do celów ochrony zdrowia ludzi dla danej strefy zaopatrzenia w rozumieniu art. 2 pkt 7a ustawy o zaopatrzeniu w wodę.

4. Laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazują sprawozdanie z badań jakości tej wody podmiotowi zlecającemu wykonanie tych badań, a ponadto właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w przypadku:

1) niezgodności w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych parametru *Escherichia coli* lub enterokoki jelitowe określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
2) gdy w badanej próbce wody do spożycia liczba bakterii grupy coli jest równa lub wyższa niż 10 jtk (NPL)/100 ml – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
3) niezgodności w badanej próbce ciepłej wody użytkowej wartości parametrycznej parametru *Legionella* określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;

4) niezgodności w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych parametrów niewskazanych w pkt 1–3 – w terminie 7 dni od dnia sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania.

5. W przypadku gdy nie ma możliwości sporządzenia sprawozdania z badań jakości wody do spożycia po zakończeniu badania i uzyskaniu wyniku tego badania, laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazują informację o wynikach badań będących podstawą stwierdzenia niezgodności, o których mowa w ust. 4 pkt 1, 3 i 4, oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, podmiotowi zlecającemu wykonanie badań jakości wody do spożycia oraz właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu.

6. Laboratorium wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazuje podmiotowi zlecającemu wykonanie tych badań, a w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 5, także właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu – sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia w formie dokumentu elektronicznego za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) lub faksem.

7. Informacja, o której mowa w ust. 5, może być przekazana telefonicznie, a następnie potwierdzona w sposób określony w ust. 6.

Art. 37ah. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny może przeprowadzić kontrolę laboratorium w zakresie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 37af i art. 37ag.

2. Kontrola laboratorium może ograniczać się do wezwania laboratorium do przekazania dokumentów i danych dotyczących wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 37af i art. 37ag, oraz analizy tych dokumentów i danych.

Art. 37ai. 1. Badania wody mogą wykonywać również laboratoria, które są laboratoriami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 37aa ust. 1, oraz wykonują obowiązki, o których mowa w art. 37af i art. 37ag.

2. Do laboratoriów Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie stosuje się przepisów art. 37ah.

3. Badania wody mogą wykonywać również laboratoria znajdujące się w strukturze organizacyjnej wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 37aa ust. 1 pkt 1–3. Przepisy art. 37af i art. 37ag stosuje się odpowiednio.

Art. 37aj. 1. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w celu zapewnienia ciągłości badań jakości wody do spożycia przeprowadza analizę w zakresie:

1) zapotrzebowania na badania poszczególnych parametrów jakości wody do spożycia oraz możliwości wykonywania tych badań na nadzorowanym przez niego terenie przez laboratoria wpisane do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody;
2) zapotrzebowania na pobieranie próbek wody do spożycia zgodnie z odpowiednimi metodami pobierania próbek wody dla poszczególnych zakresów badań oraz możliwości pobrania tych próbek przez upoważnionych próbkobiorców.

2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przeprowadza analizę, o której mowa w ust. 1:

1) pkt 1, raz w roku;
2) pkt 2, raz na 6 miesięcy.

3. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje informacje z przeprowadzonej analizy, o której mowa w ust. 1, oraz o podjętych działaniach Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, w terminie do dnia 28 lutego za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 37ak. 1. W celu zapewnienia nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach minister właściwy do spraw zdrowia wyznacza krajowe laboratoria referencyjne w określonym zakresie badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia wyznacza, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne, wskazując zakres badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach wykonywanych przez te laboratoria, mając na względzie realizację zadań przez dane krajowe laboratorium referencyjne oraz możliwość wykonywania tych badań przez to laboratorium.

Art. 37al. 1. Krajowe laboratorium referencyjne:

1) przeprowadza szkolenia w zakresie nowych metod i procedur badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach oraz weryfikacji lub walidacji tych metod lub procedur;
2) może organizować krajowe badania biegłości zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17043 i porównania międzylaboratoryjne w odniesieniu do poszczególnych metod badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach;
3) bierze udział w krajowych i międzynarodowych badaniach biegłości;
4) prowadzi badania nowych parametrów, które są szkodliwe dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach, w tym nowych parametrów jakości wody do spożycia, oraz opracowuje metody i procedury badań parametrów jakości wody do spożycia, dla których te parametry nie zostały określone;
5) wykonuje badania jakości wody do spożycia oraz badania jakości wody w kąpieliskach oraz ekspertyzy w zakresie tych badań;
6) współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami w zakresie bezpieczeństwa wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach i w zakresie badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach, w tym ze Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej;
7) udostępnia organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej informacje i dokumenty, w tym wyniki badań, w zakresie niezbędnym do realizacji nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach;
8) realizuje zadania, o których mowa w art. 37ae ust. 6 i 7;
9) posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025 w zakresie metod, dla których pełni funkcję krajowego laboratorium referencyjnego.

2. Krajowe laboratorium referencyjne może rozstrzygać rozbieżności w zakresie wyników:

1) badań jakości wody do spożycia wykonanych w ramach monitoringu zgodności w rozumieniu art. 2 pkt 1c ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz badań, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 3 tej ustawy;

2) badań jakości wody w kąpieliskach wykonanych na podstawie art. 344 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

3. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 2, nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w art. 37ax ust. 3 pkt 4.

Art. 37am. 1. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37al ust. 1 pkt 3–6, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w wysokości określonej w umowie zawartej między Głównym Inspektorem Sanitarnym a krajowym laboratorium referencyjnym.

2. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37ae ust. 6 i 7, ponosi podmiot, który wystąpił o uznanie równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną.

3. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37al ust. 2, ponosi podmiot, który kwestionuje wyniki badań, o których mowa w tym przepisie.

Art. 37an. Polskie Centrum Akredytacji przekazuje odpowiednio Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu lub Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informację o udzielonych akredytacjach, zmianach zakresu tych akredytacji, ich zawieszeniu albo cofnięciu, w terminie 14 dni odpowiednio od dnia ich udzielenia, zmiany, zawieszenia lub cofnięcia.

Rozdział 3b

Materiały lub wyroby do kontaktu z wodą do spożycia oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia

Art. 37ao. Producent lub importer materiału lub wyrobu do kontaktu z wodą do spożycia, zwanych dalej „materiałem lub wyrobem”, lub upoważniony przedstawiciel tego producenta lub importera, wprowadzający do obrotu materiał lub wyrób zapewniają, że stosowane zgodnie z przeznaczeniem nie będą one:

1) wpływać negatywnie na zdrowie ludzi;
2) wpływać niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody do spożycia;
3) sprzyjać rozwojowi mikroorganizmów;
4) uwalniać do tej wody zanieczyszczeń w ilości większej niż to konieczne.

Art. 37ap. 1. Producent, importer lub upoważniony przedstawiciel, o których mowa w art. 37ao, mogą wprowadzać do obrotu materiał lub wyrób,

jeżeli uzyskali ocenę zgodności poświadczoną certyfikatem potwierdzającym, że materiał lub wyrób spełniają wymagania, o których mowa w art. 37ao, zwany dalej „certyfikatem”.

2. Certyfikat jest wydawany przez notyfikowaną jednostkę certyfikującą posiadającą akredytację Polskiego Centrum Akredytacji albo innej jednostki akredytacyjnej z państw członkowskich Unii Europejskiej na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17065 i w zakresie oceny zgodności z wymaganiami określonymi na podstawie art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

3. Badania wymagane do uzyskania certyfikatu są wykonywane przez jednostkę posiadającą akredytację zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17025 na metody lub procedury badawcze odpowiednie dla potwierdzenia, że materiał lub wyrób spełniają wymagania, o których mowa w art. 37ao, i zgodnie z wymaganiami określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/368 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do procedur oraz metod testowania i zatwierdzania materiałów końcowych stosowanych w produktach mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/368 z 23.04.2024).

4. Do postępowania w sprawie uzyskania certyfikatu stosuje się przepisy:

1) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/365 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do metodyk testowania i zatwierdzania substancji wyjściowych, składów i składników, które mają zostać włączone do europejskich list pozytywnych (Dz. Urz. UE L 2024/365 z 23.04.2024);
2) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/367 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie europejskich list pozytywnych substancji wyjściowych, składów i składników zatwierdzonych do stosowania w produkcji materiałów lub produktów mających kontakt z

wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/367 z 23.04.2024);

3) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/368 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do procedur oraz metod testowania i zatwierdzania materiałów końcowych stosowanych w produktach mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/369 z dnia 23 stycznia 2024 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 przez ustanowienie procedury dotyczącej włączania substancji wyjściowych, składów i składników do europejskich list pozytywnych lub usuwania ich z tych list (Dz. Urz. UE L 2024/369 z 23.04.2024);
5) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/370 z dnia 23 stycznia 2024 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie procedur oceny zgodności produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zasad wyznaczania jednostek oceniających zgodność uczestniczących w tych procedurach (Dz. Urz. UE L 2024/369 z 23.04.2024).

5. Materiały lub wyroby, na które uzyskano certyfikat, są znakowane zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/371 uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie zharmonizowanych specyfikacji dotyczących oznakowania produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/371 z 23.04.2024).

6. Opłatę za prowadzenie postępowania w sprawie uzyskania certyfikatu ustala się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568).

Art. 37aq. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia dokonuje notyfikacji jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 37ap ust. 2, na jej wniosek zgodnie z przepisami rozporządzenia, o którym mowa w art. 37ap ust. 4 pkt 5, oraz rozdziału 5 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

2. Organem właściwym do udzielenia autoryzacji jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, jest minister właściwy do spraw zdrowia.

3. Polskie Centrum Akredytacji:

1) dokonuje oceny, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w art. 37ap ust. 4 pkt 5, zgodnie z przepisami rozdziału 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku;
2) we współpracy z ministrem właściwym do spraw zdrowia opracowuje szczegółowy program akredytacji jednostek certyfikujących, o których mowa w art. 37ap ust. 2, oraz jeżeli to konieczne – aktualizację tego programu.

4. W przypadku naruszenia przez akredytowane jednostki certyfikujące materiały lub wyroby wymagań określonych w art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zastosowanie mają przepisy art. 24 ust. 4–8, art. 25 i art. 26 tej ustawy.

Art. 37ar. Do budowy i remontu systemu ujmowania, magazynowania i dystrybucji wody do spożycia oraz przy usuwaniu awarii tego systemu mogą być stosowane wyłącznie materiały lub wyroby spełniające wymagania określone w art. 37ao, potwierdzone certyfikatem.

Art. 37as. 1. Chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia stosowane zgodnie z przeznaczeniem:

1) nie wpływają negatywnie na zdrowie ludzi;
2) nie wpływają niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody do spożycia;
3) nie sprzyjają rozwojowi mikroorganizmów, z wyjątkiem materiałów filtracyjnych stosowanych w filtrach i w biologicznych procesach uzdatniania wody do spożycia;
4) nie uwalniają do wody do spożycia zanieczyszczeń w ilości większej niż to konieczne.

2. Podmiot wprowadzający do obrotu chemikalia do uzdatniania wody lub materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia może wprowadzać te chemikalia i materiały do obrotu, jeżeli uzyskał atest higieniczny wydany przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH – Państwowy Instytut Badawczy,

zwany dalej „NIZP PZH – PIB”, potwierdzający, że spełniają one wymagania określone w ust. 1, zwany dalej „atestem”.

3. Atest obejmuje następujące dane:

1) numer atestu;
2) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy oraz jego dane kontaktowe, w tym adres poczty elektronicznej i numer telefonu;
3) nazwę producenta chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia i adres miejsca ich produkcji;
4) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
5) zakres stosowania chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
6) dane potwierdzające spełnienie przez chemikalia do uzdatniania wody lub materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia wymagań określonych w ust. 1, w tym:
   a) uwagi dotyczące ograniczeń lub warunków ich stosowania,
   b) zalecenia dotyczące kontroli jakości wody do spożycia, jeżeli jest to niezbędne w celu spełniania wymagań określonych w ust. 1;
7) wskazanie okresu ważności atestu.

4. W przypadku gdy uzdatnianie wody obejmuje także jej dezynfekcję, podmiot, o którym mowa w ust. 2, może wprowadzać do obrotu wyłącznie chemikalia do uzdatniania wody, w tym wytwarzane in situ, i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia, na które zostało wydane pozwolenie albo zezwolenie na handel równoległy albo pozwolenie na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz. Urz. UE L 167 z 27.06.2012, str. 1, z późn. zm.[6)]) i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 24).

[6)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2013, str. 25, Dz. Urz. UE L 234 z 03.09.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 103 z 05.04.2014, str. 22, Dz. Urz. UE L 280 z 28.10.2017, str. 57, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 7, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 13, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 16, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 19, Dz. Urz. UE L 81 z 09.03.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 106 z 26.03.2021, str. 3,

5. Postępowanie w ramach oceny higienicznej chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia obejmuje analizę dokumentacji składanej do tej oceny wraz z wnioskiem o wydanie atestu.

6. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, jest prowadzone na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2, zawierający:

1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 2;
2) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w ust. 2, taki numer posiada;
3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w ust. 2, taki numer posiada;
4) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
5) opis techniczny chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
6) dane dotyczące właściwości chemicznych chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 6, dołącza się:

1) dokument potwierdzający skład chemiczny chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
2) deklarację o niezawieraniu substancji niebezpiecznych;
3) karty charakterystyki składników chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
4) wyniki badań laboratoryjnych chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, dysponuje wynikami takich badań;
5) aktualny atest dotyczący zgłoszonych chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, posiada taki atest;

Dz. Urz. UE L 180 z 21.05.2021, str. 78, Dz. Urz. UE L 180 z 21.05.2021, str. 81, Dz. Urz. UE L 2024/1290 z 06.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1398 z 22.05.2024.

6) inne dokumenty dotyczące chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, posiada takie dokumenty;
7) kopię pozwolenia albo zezwolenia na handel równoległy albo pozwolenia na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych, jeżeli zostały wydane.

8. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, kończy się oceną pozytywną skutkującą wydaniem atestu albo oceną negatywną skutkującą odmową wydania atestu.

9. Atest jest wydawany na okres 5 lat i obowiązuje od dnia jego wydania.

10. Dokumentacja z postępowania, o którym mowa w ust. 5, jest przechowywana przez NIZP PZH – PIB przez okres 10 lat od dnia zakończenia postępowania, o którym mowa w ust. 5.

11. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, jest prowadzone na koszt podmiotu, o którym mowa w ust. 2, i podlega opłacie. Opłatę wnosi się w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB. Wniosek, o którym mowa w ust. 6, podlega rozpatrzeniu po wniesieniu opłaty.

12. Opłata, o której mowa w ust. 11, wynosi 80 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674 oraz z 2025 r. poz. 718 i 769).

13. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, w postępowaniu, o którym mowa w ust. 5, ma obowiązek:

1) udzielać w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB informacji dotyczących chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, będących przedmiotem tego postępowania, w tym dotyczących miejsca i sposobu ich produkcji, zawartości substancji czynnej, stopnia czystości, zawartości niezwiązanych monomerów oraz produktów rozpadu i reakcji;

2) przedstawić w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 5, dokumentację dotyczącą chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, będących przedmiotem tego postępowania, oraz próbki tych chemikaliów lub materiałów, a także wyniki wykonanych badań.

14. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, może wnieść do NIZP PZH – PIB odwołanie od oceny negatywnej w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.

15. Odwołanie od oceny negatywnej wniesione po terminie, o którym mowa w ust. 14, nie podlega rozpatrzeniu.

16. Odwołanie od oceny negatywnej jest rozpatrywane w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.

17. Po rozpatrzeniu odwołania od oceny negatywnej NIZP PZH – PIB przesyła do podmiotu, o którym mowa w ust. 2, informację o odmowie wydania atestu albo wydaje atest.

18. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, który uzyskał atest, może wystąpić z wnioskiem o jego zmianę wyłącznie w zakresie imienia i nazwiska albo nazwy (firmy) oraz adresu zamieszkania albo siedziby tego podmiotu lub nazwy handlowej chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia.

19. Wniosek, o którym mowa w ust. 18, o zmianę atestu zawiera:

1) numer atestu;
2) zmienione imię i nazwisko albo nazwę (firmę) lub adres zamieszkania albo siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 2;
3) zmienioną nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia.

20. Zmiana atestu podlega opłacie, która wynosi 20 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Opłatę wnosi się w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB. Wniosek, o którym mowa w ust. 18, podlega rozpatrzeniu po wniesieniu opłaty.

21. W przypadku wystąpienia zdarzenia mającego negatywny wpływ na jakość wody do spożycia, przy zastosowaniu atestowanych chemikaliów do

uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych, o których mowa w ust. 1, NIZP PZH – PIB jest uprawniony do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego z udziałem podmiotu, o którym mowa w ust. 2.

22. Atest może być unieważniony przez NIZP PZH – PIB z własnej inicjatywy lub na wniosek organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub podmiotu będącego konsumentem, importerem, producentem lub dystrybutorem chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych, o których mowa w ust. 1, jeżeli po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 21, stwierdzi się niezgodność tych chemikaliów lub materiałów z wymaganiami określonymi w ust. 1.

23. NIZP PZH – PIB prowadzi wykaz wydanych atestów obejmujący:

1) numer atestu;
2) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
3) zakres stosowania chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
4) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 2;
5) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) producenta chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia i adres miejsca produkcji tych chemikaliów lub materiałów;
6) wskazanie okresu ważności atestu, daty jego zmiany lub daty jego unieważnienia.

24. Wykaz, o którym mowa w ust. 23, jest na bieżąco aktualizowany i udostępniany bezpłatnie na stronie internetowej NIZP PZH – PIB.

25. Do postępowań w sprawie wydania, zmiany albo unieważnienia atestu nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 37at. 1. Do uzdatniania wody mogą być stosowane wyłącznie chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia posiadające ważny atest.

2. Chemikalia do uzdatniania wody do kontaktu z wodą do spożycia, w tym wytwarzane in situ, mogą być stosowane do dezynfekcji wody, jeżeli zostało na

nie wydane pozwolenie albo zezwolenie na handel równoległy, albo pozwolenie na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych.

Art. 37au. 1. Stosowanie nowej technologii uzdatniania wody rozumianej jako:

1) niestosowana dotychczas technologia uzdatniania wody,
2) istotnie ulepszona stosowana technologia uzdatniania wody,
3) znana i stosowana dotychczas technologia uzdatniania wody, ale w innych warunkach

– wymaga uzyskania zgody, w drodze decyzji, właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, jest wydawana na podstawie dokumentacji przedłożonej przez podmiot zamierzający stosować nową technologię uzdatniania wody, zawierającej:

1) udokumentowaną informację o parametrach jakości wody surowej w rozumieniu art. 2 pkt 18a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym parametrach objętych listą obserwacyjną, o której mowa w art. 2b pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, lub wynik badania jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanego dalej „dostawcą wody”;
2) określenie planowanego miejsca stosowania nowej technologii uzdatniania wody i jej przeznaczenia;
3) wykaz materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą do spożycia, chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia wraz ze wskazaniem certyfikatów oraz atestów;
4) w przypadku stosowania produktu biobójczego – dokument dopuszczający ten produkt biobójczy do obrotu, z określonym zakresem jego stosowania;
5) opinię instytutu badawczego lub międzynarodowego instytutu naukowego działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk, lub uczelni, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym

i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.[7)]), wykonaną na koszt podmiotu ubiegającego się o uzyskanie zgody, wskazującą, że nowa technologia uzdatniania wody zapewni spełnienie przez tę wodę wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, dotyczącej zasadności stosowania tej nowej technologii uzdatniania wody.

3. Jeżeli to konieczne do oceny możliwości stosowania nowej technologii uzdatniania wody, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może wskazać zakres badań jakości wody do spożycia, które podmiot ubiegający się o uzyskanie zgody, o której mowa w ust. 1, przeprowadza na swój koszt.

4. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny prowadzi wykaz udzielonych zgód, o których mowa w ust. 1.

5. Jeżeli wykaz, o którym mowa w ust. 4, zawiera dane osobowe umożliwiające identyfikację osoby fizycznej, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4, przetwarza te dane osobowe i jest administratorem tych danych.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

7. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny odmawia wydania zgody, o której mowa w ust. 1, w przypadku:

1) braku przedstawienia dokumentacji, o której mowa w ust. 2, lub badań, o których mowa w ust. 3;
2) braku spełnienia przez wodę do spożycia wartości parametrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
3) wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi.

---

7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621 i 622.

Rozdział 3c

Nadzór nad jakością wody do spożycia

Art. 37av. 1. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny, zgodnie z właściwością miejscową:

1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanego dalej „właścicielem”, lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, o której mowa w art. 4d ust. 1 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanej dalej „oceną ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym”, oraz terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań;
3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
4) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych w rozumieniu art. 2 pkt 1a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanych dalej „działaniami naprawczymi”;
5) przekazuje co 3 miesiące państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
6) weryfikuje wywiązywanie się z ustalonych działań naprawczych przez:
   a) dostawcę wody – w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności, o którym mowa w art. 4c ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanym dalej „punktem zgodności”,

b) właściciela lub zarządcy budynku – w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną badanego parametru jakości wody do spożycia;

7) analizuje przekazane przez dostawcę wody sprawozdania i informacje, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 i ust. 2 pkt 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia w rozumieniu art. 2 pkt 19a tej ustawy, zwanego dalej „zagrożeniem”;

8) analizuje przekazane przez właściciela lub zarządcę budynku sprawozdania, o których mowa w art. 4k ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia;

9) gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia dane o jakości wody do spożycia uzyskane w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz przekazuje je właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu;

10) informuje właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze;

11) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 1 tej ustawy, oraz przekazuje je właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu;

12) w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartościami parametrycznymi badanych parametrów jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym, dąży do ustalenia jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody.

2. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny zgodnie z właściwością miejscową:

1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;

2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz terminowego przekazywania sprawozdań z badań jakości wody do spożycia;
3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
4) weryfikuje wywiązywanie się dostawców wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych;
5) przekazuje co 3 miesiące Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
6) gromadzi, analizuje i ocenia otrzymane dane o jakości wody do spożycia uzyskane w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody do spożycia i udostępnia je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu;
7) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 1 tej ustawy, oraz przekazuje je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu.

3. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia prowadzonego przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań;

3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
4) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 6 i art. 13e ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych;
5) przekazuje co 3 miesiące Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 6 i art. 13e ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
6) weryfikuje wywiązywanie się z ustalonych działań naprawczych przez:
   a) dostawcę wody w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności,
   b) właściciela lub zarządcy budynku w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną badanego parametru jakości wody do spożycia;
7) analizuje przekazane przez dostawcę wody sprawozdania i informacje, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia;
8) gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia uzyskane dane, o których mowa w ust. 1 pkt 9, i udostępnia je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego;
9) informuje właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze w przypadku, gdy są zaopatrywane podmioty inne niż wojskowe, będące pod nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
10) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 2 tej ustawy, oraz przekazuje je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego;

11) w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartościami parametrycznymi badanych parametrów jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym, dąży do ustalenia jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody.

4. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1–3, odpowiednio organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej:

1) wykonują badania jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności lub w punktach, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
2) wykonują badania jakości wody do spożycia w wyniku skarg, interwencji oraz incydentów;
3) wykonują badania jakości wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych podejmowanych w przypadkach, o których mowa w art. 37ax ust. 3 pkt 3 i 4, mające na celu sprawdzenie, czy woda do spożycia spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
4) uczestniczą w ustalaniu harmonogramów, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
5) uczestniczą w wyznaczaniu punktów, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
6) prowadzą wykaz:
   a) dostawców wody, z podziałem na:
      – przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
      – podmioty prowadzące hurtową sprzedaż wody,
      – podmioty prowadzące działalność gospodarczą, dostarczające wodę pochodzącą z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m^3 wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, lub dostarczające tę wodę do budynków

użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do przedsiębiorstw spożywczych w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.[8)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi,

b) systemów zaopatrzenia w wodę w rozumieniu art. 2 pkt 7c ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym stref zaopatrzenia w rozumieniu art. 2 pkt 7a tej ustawy,

c) punktów zgodności i punktów, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,

d) obiektów priorytetowych, o których mowa w art. 4j ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz obiektów, dla których w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym zdefiniowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu.

5. Jeżeli wykaz, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, zawiera dane osobowe umożliwiające identyfikację osoby fizycznej, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, przetwarzają te dane osobowe i są administratorem tych danych.

---

8) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. WE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 908 z 20.03.2024, str. 1.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej przetwarzają w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

Art. 37aw. 1. Odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w ramach sprawowanego nadzoru nad jakością wody do spożycia gromadzi informacje o:

1) wynikach monitoringu zgodności w rozumieniu art. 2 pkt 1c ustawy o zaopatrzeniu w wodę w przypadku niezgodności z wartościami parametrycznymi parametrów mikrobiologicznych i chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz działaniach naprawczych podejmowanych w związku z tą niezgodnością;
2) wynikach monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej i wartości parametrycznej ołowiu, w obiektach priorytetowych, o których mowa w art. 4j ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, i obiektach, dla których w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym zidentyfikowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu;
3) działaniach podejmowanych przez właścicieli lub zarządców budynków mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub niezgodności z wartością parametryczną ołowiu;
4) zdarzeniach związanych z wodą do spożycia, które spowodowały potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzi, bez względu na to, czy miała miejsce niezgodność z wartością parametryczną, trwające dłużej niż 10 kolejnych dni i dotyczące co najmniej 1000 osób, w tym również informacje o przyczynach tych zdarzeń i działaniach naprawczych podejmowanych przez dostawców wody.

2. Główny Inspektor Sanitarny zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, 1222, 1717 i 1881).

3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

Art. 37ax. 1. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w związku z przekroczeniem wartości parametrycznej ocenia, z wyłączeniem parametrów mikrobiologicznych, czy ta niezgodność stanowi zagrożenie oraz może nałożyć obowiązek na dostawcę wody, w drodze decyzji, do jak najszybszego podjęcia niezbędnych działań naprawczych, wskazując termin realizacji tych działań.

2. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w związku z przekroczeniem wartości parametrycznej substancji promieniotwórczej w rozumieniu art. 2 pkt 16b ustawy o zaopatrzeniu w wodę ocenia, czy obecność substancji promieniotwórczej w rozumieniu art. 2 pkt 7b tej ustawy w wodzie do spożycia stanowi zagrożenie wymagające działania oraz – w razie konieczności – nakłada obowiązek na dostawcę wody, w drodze decyzji, do podjęcia działań naprawczych służących poprawie jakości tej wody do poziomu zgodnego z wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi przed promieniowaniem, wskazując termin realizacji tych działań.

3. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej na podstawie sprawozdań z badań jakości wody do spożycia, w

tym sprawozdań z własnych badań jakości wody do spożycia oraz sprawozdań przekazywanych przez dostawców wody lub właścicieli lub zarządców budynków zlecających badania jakości wody do spożycia w laboratoriach wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2, stwierdza, w drodze decyzji:

1) przydatność wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych realizowanych przez dostawcę wody lub właściciela lub zarządcę budynku albo
2) przydatność wody do spożycia na warunkach odstępstw udzielonych na podstawie art. 13d ust. 4 lub 6 lub art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, albo
3) niezgodność z wartością parametryczną, albo
4) brak przydatności wody do spożycia w przypadku niezgodności z wartością parametryczną parametru mikrobiologicznego oraz gdy woda do spożycia jest niezdatna do użycia, a jej jakość zagraża zdrowiu konsumentów, jednocześnie wskazując, po dokonaniu oceny tego zagrożenia, czy ta woda może być przeznaczona do innych celów.

4. Decyzję o niezgodności z wartością parametryczną, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej wydaje w przypadku stwierdzenia w przynajmniej jednej z badanych próbek wody do spożycia niezgodności z wartością parametryczną określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę dla:

1) parametrów wskaźnikowych w rozumieniu art. 2 pkt 3b ustawy o zaopatrzeniu w wodę, lub dodatkowych parametrów chemicznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
2) parametrów ustalonych na podstawie art. 4g ust. 12 ustawy o zaopatrzeniu w wodę

– w przypadku uznania, że stwierdzona niezgodność z wymaganiami dotyczącymi jakości wody do spożycia nie stwarza zagrożenia, a wartość

niezgodności z wartością parametryczną pozwala na zachowanie bezpieczeństwa dla zdrowia ludzi.

5. W przypadku stwierdzenia w badanej próbce wody do spożycia niezgodności mikrobiologicznego parametru wskaźnikowego w rozumieniu art. 2 pkt 3b ustawy o zaopatrzeniu w wodę bakterii grupy coli poniżej 10 jtk (NPL)/100 ml decyzja, o której mowa w ust. 3 pkt 3, może być wydana, jeżeli jednocześnie były wykonane badania parametru *Escherichia coli* i enterokoki jelitowe i nie stwierdzono obecności tych parametrów w badanej próbce wody.

6. Decyzję, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej wydaje w terminie nie dłuższym niż 3 dni od dnia otrzymania cząstkowego lub całościowego sprawozdania z badań jakości wody do spożycia i określa dopuszczalną wartość parametryczną oraz termin trwania niezgodności, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa wody do spożycia.

7. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej może nałożyć na dostawcę wody obowiązek:

1) pobrania dodatkowych próbek wody do spożycia lub badania dodatkowych parametrów tej wody;
2) zwiększenia częstotliwości lub zakresu badanych parametrów wody do spożycia;
3) ustalenia przyczyn niezgodności z wartością parametryczną;
4) przedstawienia informacji o planowanych działaniach naprawczych:
   a) wskazującej zakres i termin realizacji działań naprawczych mających na celu przywrócenie jakości wody do spożycia spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
   b) uwzględniającej poziom niezgodności z wartością parametryczną oraz parametr, którego ta niezgodność dotyczy;

5) przekazania odpowiednio konsumentom albo hurtowemu odbiorcy wody informacji o ograniczeniu korzystania z wody do spożycia w zakresie wskazanym w tej decyzji.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2–4, dostawca wody przedstawia odpowiednio właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej informację o planowanych działaniach naprawczych wraz z terminem ich realizacji zaakceptowaną przez właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej nakazuje podjęcie przez dostawcę wody lub właściciela lub zarządcę budynku działań naprawczych oraz opiniuje termin realizacji tych działań.

10. Odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej po wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 3, przekazuje właściwemu wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) komunikat, o którym mowa w art. 13a ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę.

11. W przypadku gdy dostawca wody zaopatruje jednostkę, podmiot, urząd, służbę lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, o stwierdzeniu przydatności wody do spożycia po zrealizowaniu przez dostawcę wody działań naprawczych, o niezgodności z wartością parametryczną lub o braku przydatności wody do spożycia oraz wydanych zaleceniach dotyczących możliwości korzystania z tej wody lub ograniczeniach, jakim to korzystanie powinno podlegać, w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2–4, ten dostawca wody informuje wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.

Art. 37ay. 1. Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego prowadzą rejestr udzielonych przez organy odpowiednio Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Wojskowej Inspekcji Sanitarnej zgód na

odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, uwzględniający:

1) dane identyfikujące dostawcę wody:
   a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby,
   b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, o ile taki numer posiada,
   c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada;
2) określenie strefy zaopatrzenia, dla której udzielono zgody na odstępstwo, wraz ze wskazaniem:
   a) dobowej produkcji wody do spożycia,
   b) liczby ludności zaopatrywanej w wodę do spożycia,
   c) wpływu odstępstwa na przedsiębiorstwa spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności;
3) przyczyny udzielenia zgody na odstępstwo;
4) parametr jakości wody do spożycia oraz jego maksymalną dopuszczalną wartość parametryczną ustalone w zgodzie na odstępstwo oraz jeżeli dotyczy wyniki badań jakości wody do spożycia dla tego parametru przeprowadzonych przed udzieleniem zgody na odstępstwo;
5) częstotliwość badań jakości wody do spożycia w odniesieniu do parametru jakości wody do spożycia, na który udzielono zgody na odstępstwo;
6) informacje o działaniach naprawczych, w tym harmonogram działań naprawczych wraz ze wskazaniem kosztów ich realizacji;
7) okres obowiązywania udzielonego odstępstwa;
8) wskazanie opinii odpowiednio NIZP PZH – PIB lub Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola Kaczkowskiego w Warszawie, lub wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia, na podstawie których wyznaczono wartość parametryczną dopuszczalną w ramach odstępstwa.

2. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego prowadzi rejestr, o którym mowa w ust. 1, dotyczący zgód na odstępstwo udzielonych przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej.

3. Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2–7.

Art. 37az. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 31 sierpnia.

2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, zbiorczo dla województwa, co 6 lat, w terminie do dnia 31 października.

3. Główny Inspektor Sanitarny opracowuje zbiór danych zawierających wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.

4. Główny Inspektor Sanitarny zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji zawartych w zbiorze danych, o którym mowa w ust. 3, z wyłączeniem danych dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

5. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6

ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 31 sierpnia.

6. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego opracowuje zbiór danych zawierających wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.

7. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 6, z wyłączeniem danych dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

Art. 37aza. Przepisy art. 37av ust. 1 pkt 2, 3, pkt 6 lit. b i pkt 8, ust. 2 pkt 2 i 3, ust. 3 pkt 2 i 3 oraz pkt 6 lit. b, ust. 4 pkt 3, art. 37aw ust. 1 pkt 3 oraz art. 37ax ust. 3 i 9 stosuje się również do nadzoru dotyczącego obiektu priorytetowego, o którym mowa w art. 4j ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, niebędącego budynkiem.

Rozdział 3d

Kary pieniężne

Art. 37azb. 1. Podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania jakości wody do spożycia, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 37ag ust. 3 i 4 albo wykonuje je nieterminowo podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 10 000 zł.

2. Karę pieniężną wymierza, w drodze decyzji, właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny.

3. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 2, stała się ostateczna.

4. Kara pieniężna nieuiszczona w terminie podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418) w art. 64 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Protokoły z kontroli obiektu budowlanego, w tym protokoły z kontroli systemu ogrzewania i systemu klimatyzacji, o których mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków, ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym i jej aktualizacja, o których mowa odpowiednio w art. 4i ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz …), oceny i ekspertyzy dotyczące stanu technicznego tego obiektu, świadectwo charakterystyki energetycznej oraz dokumenty, o których mowa w art. 60, są dołączone do książki obiektu budowlanego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 195 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) jest to konieczne w celu zapobiegania ryzyku, o którym mowa w art. 4f ust. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz ...), lub służy jego kontroli oraz jest to uzasadnione wynikami dodatkowego przeglądu pozwoleń zintegrowanych, o których mowa w art. 4f ust. 15 tej ustawy.”;

2) w art. 400a w ust. 1 po pkt 2c dodaje się pkt 2d w brzmieniu:

„2d) przedsięwzięcia związane z zaopatrzeniem w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;”;

3) w art. 400b:

a) w ust. 1 wyrazy „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 1a–2c, 5–9a, 11–22 i 24–42 oraz art. 410a ust. 4–6” zastępuje się wyrazami „w zakresie

określonym w art. 400a ust. 1 pkt 1a–2d, 5–9a, 11–22 i 24–42 oraz art. 410a ust. 4–6”,

b) w ust. 2 wyrazy „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 2, 2a, 5–9a, 11–22 i 24–42” zastępuje się wyrazami „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 2, 2a, 2d, 5–9a, 11–22 i 24–42”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 w pkt 70 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, wytwarzania, przygotowania żywności lub innych celów gospodarczych zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci wodociągowej, cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, lub rozlewana do butelek lub pojemników,

b) wodę wykorzystywaną przez przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.[9)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463) do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wody wykorzystywanej przez to przedsiębiorstwo spożywcze, której jakość nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci, oraz pod warunkiem, że podmiot prowadzący to przedsiębiorstwo spożywcze spełnia wymagania określone w rozporządzeniu WE nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia

9) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. WE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 908 z 20.03.2024, str. 1.

29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.[10)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319);";

2) w art. 47 uchyla się ust. 3–7;

3) w art. 240:

a) w ust. 2 po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:

„20a) tworzy zbiór danych zawierających informacje z ocen ryzyka lub ich aktualizacji oraz informacje o działaniach zapobiegających ryzyku w rozumieniu art. 2 pkt 6a ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków lub służących jego kontroli i zapewnia dostęp do nich Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, o którym mowa w art. 4h ust. 4 tej ustawy;",

b) w ust. 3 po pkt 27 dodaje się pkt 27a i 27b w brzmieniu:

„27a) podejmują działania zapobiegające ryzku lub służące jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;

27b) po konsultacji z dostawcą wody w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków identyfikują podmioty odpowiedzialne za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o którym mowa w art. 4f ust. 6 tej ustawy, zgodnie z art. 4f ust. 9 tej ustawy;";

4) w art. 333 w ust. 6 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) dostawcom wody w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków – w celu dokonywania oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody

[10)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 3.

wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, lub jej przeglądu lub aktualizacji, o których mowa w art. 4e ust. 2 tej ustawy.”;

5) w art. 334:
   a) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
      „6a) stanu jakości wody ujmowanej do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;”;
   b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
      „8) stanu jakości wody w kąpieliskach i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli;”;
6) w art. 348:
   a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

      „1. Badania pobranych próbek wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli są wykonywane na zasadach określonych w rozdziale 3a ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416 oraz …).”,
   b) uchyla się ust. 2–7.

Art. 6. 1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1 oraz podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody zaopatrujące w wodę co najmniej 50 000 osób lub dostarczające co najmniej średnio 10 000 m^3 wody na dobę dokonują oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę w rozumieniu art. 2 pkt 7c ustawy zmienianej w art. 1, zwanym dalej „systemem zaopatrzenia w wodę”, za rok 2024 na podstawie wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRWB i przekazują sprawozdanie z tej oceny organowi regulacyjnemu, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 15 grudnia 2025 r.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1:

1) organ regulacyjny, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie do dnia 22 grudnia 2025 r.;
2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej do zatwierdzenia w

terminie do dnia 31 grudnia 2025 r., który zatwierdza je w terminie do dnia 5 stycznia 2026 r.;

3) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Komisji Europejskiej, po zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, w terminie do dnia 12 stycznia 2026 r.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) wartość wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRWB oraz dane niezbędne do obliczenia tego wskaźnika;
2) określenie możliwości ograniczenia wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę, z uwzględnieniem zdrowia publicznego, środowiska, technologii i gospodarki.

4. Do przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1 oraz podmiotów prowadzących hurtową sprzedaż wody, innych niż wymienione w ust. 1, które zamierzają dokonać oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024, stosuje się przepisy ust. 1–3.

5. W przypadku przekroczenia progu wielkości wycieków wody określonego w akcie delegowanym Komisji Europejskiej, o którym mowa w art. 4 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracowuje, we współpracy z Prezesem Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, krajowy plan działań, który obejmuje działania mające na celu ograniczenie wielkości wycieków wody w systemach zaopatrzenia w wodę.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w celu zapewnienia aktywnego udziału wszystkich zainteresowanych w opracowaniu krajowego planu działań, o którym mowa w ust. 5, zamieszcza projekt tego planu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu zapewniającego jego obsługę, w celu zgłoszenia uwag.

7. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu krajowego planu działań, o którym mowa w ust. 5, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej zainteresowani mogą zgłaszać do projektu tego planu uwagi w postaci papierowej lub elektronicznej.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej zatwierdza krajowy plan działań, o którym mowa w ust. 5, i zamieszcza go w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu zapewniającego jego obsługę.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przekazuje zatwierdzony krajowy plan działań, o którym mowa w ust. 5, Komisji Europejskiej w terminie 2 lat od dnia przyjęcia aktu delegowanego Komisji Europejskiej, o którym mowa w tym przepisie.

10. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRWB oraz wzór sprawozdania z oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę potrzebę ujednolicenia sposobu dokonywania oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024 oraz składanych sprawozdań z tej oceny.

Art. 7. 1. Dostawca wody w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, zwany dalej „dostawcą wody”, przekazuje ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1:

1) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz
2) właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu

– w terminie do dnia 31 grudnia 2026 r.

2. Dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

3. W przypadku gdy dostawcami wody są jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę , o których mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, ci dostawcy lub dowódca jednostki odpowiedzialnej za to miejsce przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu

właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminach określonych odpowiednio w ust. 1 i 2.

4. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, oraz wykaz działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 kwietnia 2027 r.

5. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie tworzy w terminie do dnia 12 lipca 2027 r. zbiór danych zawierających informacje z ocen ryzyka, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o działaniach zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, oraz zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do tego zbioru.

Art. 8. Właściciel w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy zmienianej w art. 1, zwany dalej „właścicielem”, lub zarządca budynku oraz właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego, o którym mowa w art. 4j ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zwanego dalej „obiektem priorytetowym”, niebędącego budynkiem przekazuje po raz pierwszy informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w art. 4m ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy zmienianej w art. 1, odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

Art. 9. 1. Właściciel lub zarządca budynku oraz właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem sporządza ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, o której mowa w art. 4d ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

2. Państwowy powiatowy inspektor sanitarny lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu w terminie do dnia 31 sierpnia 2028 r.

3. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy zbiorczo dla województwa, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu w terminie do dnia 31 października 2028 r.

4. Wojskowy inspektor sanitarny wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego w terminie do dnia 31 sierpnia 2028 r.

5. Główny Inspektor Sanitarny opracowuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, na podstawie zbiorczych informacji, o których mowa w ust. 3, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r.

6. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego opracowuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 4, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r.

7. W przypadku obiektu priorytetowego oddanego do użytkowania po dniu 30 czerwca 2028 r. właściciel lub zarządca tego obiektu sporządza ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, o której mowa w art. 4d ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, i przekazuje tę ocenę odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminie 6 miesięcy od dnia oddania tego obiektu priorytetowego do użytkowania.

Art. 10. Harmonogramy, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, są ustalane po raz pierwszy na rok 2026.

Art. 11. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje po raz pierwszy informacje o działaniach podjętych w celu poprawy lub utrzymania powszechnego

dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy zmienianej w art. 1, zwanej dalej „wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi", o których mowa w art. 4r ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o odsetku mieszkańców gminy korzystających z sieci wodociągowej, o których mowa w art. 4r ust. 8 tej ustawy, właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1:

1) właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje po raz pierwszy Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zgodnie z art. 4r ust. 10 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 września 2028 r.;
2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje po raz pierwszy Komisji Europejskiej zgodnie z art. 4r ust. 10 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r.

Art. 12. W terminie do dnia 12 stycznia 2026 r. dostawcy wody podejmują działania w celu osiągnięcia zgodności dostarczanej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z wartościami parametrycznymi w rozumieniu art. 2 pkt 16a ustawy zmienianej w art. 1 dla następujących parametrów jakości tej wody:

1) bisfenolu-A;
2) chloranów dla wody dezynfekowanej dwutlenkiem chloru;
3) chlorynów dla wody dezynfekowanej dwutlenkiem chloru;
4) kwasów halogenooctowych;
5) mikrocystyny-LR;
6) sumy substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS);
7) uranu.

Art. 13. 1. Zgody na odstępstwo od wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały udzielone.

2. W przypadku gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie została udzielona druga zgoda na odstępstwo od wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi udzielone przed dniem jej wejścia w życie

dostawca wody może wystąpić z wnioskiem o udzielenie drugiej zgody na to odstępstwo na zasadach określonych w art. 13e ustawy zmienianej w art. 1.

3. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących udzielenia pierwszej zgody na odstępstwo i drugiej zgody na odstępstwo stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. 1. Atesty higieniczne na materiały i wyroby stosowane w procesach uzdatniania wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących wydania atestów higienicznych na materiały i wyroby stosowane w procesach uzdatniania wody stosuje się zasady dotychczasowe.

Art. 15. 1. Atesty higieniczne na materiały i wyroby stosowane w procesach dystrybucji wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Do dnia 31 grudnia 2026 r. atesty higieniczne na materiały i wyroby stosowane w procesach dystrybucji wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, są wydawane na zasadach dotychczasowych.

3. Ważność atestów higienicznych na materiały i wyroby stosowane w procesach dystrybucji wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, ważnych w dniu 31 grudnia 2026 r. może być przedłużana na zasadach dotychczasowych, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2032 r.

4. Wnioski o wydanie certyfikatu, o którym mowa w art. 37ap ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, mogą być składane od dnia 1 stycznia 2027 r.

5. Do dnia wydania certyfikatu, o którym mowa w art. 37ap ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, do budowy i remontu systemu ujmowania, magazynowania i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przy usuwaniu awarii tego systemu mogą być stosowane wyłącznie materiały i wyroby posiadające ważny

atest higieniczny na materiał i wyrób stosowane w procesach dystrybucji wody, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 16. 1. Zgody na zastosowanie nowych technologii uzdatniania wody wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność.

2. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących udzielenia zgody na zastosowanie nowych technologii uzdatniania wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 17. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących wydania warunków przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 19a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 18. 1. Laboratorium spełniające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wymagania, o których mowa w art. 37aa ust. 1 pkt 1–3 ustawy zmienianej w art. 2, ma obowiązek dokonania zgłoszenia do ewidencji laboratoriów wykonujących badania jakości wody do spożycia oraz badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, o której mowa w art. 37aa ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 2, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, laboratorium, o którym mowa w ust. 1, nie może wykonywać badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz badań jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli do dnia przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w art. 37aa ust. 5 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 19. 1. Laboratorium inne niż określone w art. 18 ust. 1, posiadające przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy udokumentowany system jakości prowadzonych badań wody, o którym mowa w art. 12 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, może wykonywać badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez okres 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem uzyskania corocznego zatwierdzenia na podstawie art. 12a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Laboratorium inne niż określone w art. 18 ust. 1, posiadające przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy udokumentowany system jakości prowadzonych badań wody, o którym mowa w art. 348 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym, może wykonywać badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, przez okres 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem uzyskania corocznego zatwierdzenia na podstawie art. 348 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym.

3. Do laboratoriów, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy art. 37aa ust. 1 pkt 3, art. 37af–37ah i art. 37azb ustawy zmienianej w art. 2.

4. Laboratorium inne niż określone w art. 18 ust. 1, znajdujące się w strukturze wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej, może wykonywać badania wody, o których mowa w art. 37aa ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, w stosunku do podmiotów określonych w art. 22a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, przez okres 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przy czym do wykonywania tych badań stosuje się przepisy art. 37aa ust. 1 pkt 3, art. 37af i art. 37ag ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 20. Główny Inspektor Sanitarny publikuje po raz pierwszy dane oraz datę przyjęcia zgłoszenia, o których mowa w art. 37ab ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. Informacje, o których mowa w art. 37aj ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje po raz pierwszy Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu do dnia 28 lutego 2027 r., przy czym te informacje obejmują okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2026 r.

Art. 22. 1. Krajowe laboratoria referencyjne wyznaczone w przepisach wydanych na podstawie art. 37ak ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 realizują zadania określone w art. 37al tej ustawy od dnia 1 stycznia 2028 r.

2. Do dnia 31 grudnia 2027 r. zadania krajowych laboratoriów referencyjnych wyznaczonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37ak ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, o których mowa w art. 37ae ust. 7 tej ustawy, wykonuje Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH – Państwowy Instytut Badawczy.

Art. 23. Przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy próbki wody do badań laboratoryjnych mogą być pobierane przez próbkobiorców posiadających uprawnienia w tym zakresie uzyskane na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 24. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25. 1. W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań przez jednostki samorządu terytorialnego, będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 1713,27 mln zł, w tym w:

1) 2025 r. – 0 mln zł;
2) 2026 r. – 172,12 mln zł;
3) 2027 r. – 176,41 mln zł;
4) 2028 r. – 180,83 mln zł;
5) 2029 r. – 185,34 mln zł;
6) 2030 r. – 189,97 mln zł;
7) 2031 r. – 194,72 mln zł;
8) 2032 r. – 199,59 mln zł;
9) 2033 r. – 204,59 mln zł;
10) 2034 r. – 209,70 mln zł.

2. Wojewodowie monitorują wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, wdrażają mechanizm korygujący polegający na obniżeniu kosztów realizacji zadań.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.